

" S L E U T H "

(Oyun, 2 Perde)

YAZAN : Anthony SHAFFER  
ÇEVİREN : Gökse1 KORTAY

DEVLET TİYATROSU  
DRAMATURGİ BÜROSU

DAKT. MEMURU: L.ÖZCAN  
TARİHİ : 4.11.1983

ÖZDEMİR NUTKU  
KİTAPLIÇI ve BE. GILİ

K İ Ő İ L E R

ANDREW WYKE

MİLC TİNDLE

MÜFETTİŞ DOPPLER

KOMİSER TERRANT

POLİS HİGGS

I. P E R D E

(Andrew Wyke'in Wiltshire'deki malikânesinin salonu. Arkada duvar yüksekliğinde bir pano. Bir dolap, eski bir çalar saat ve bir büro sahnenin sağında ve solunda sıralanmıştır. Sahnenin arka tarafında sağda dışardaki sokak kapısına çıkan hol vardır. Sahnenin sol arka tarafında ise evin diğer taraflarına açılan bir koridor. Bu koridorda bir sepet görülür. Çeşitli salon oyunları odayı süslemektedir. Bunların arasında satrançtan damaya, zardan iskambil kâğıtlarına kadar her türlü oyun, hatta en ilkel kızma birader, tombala, ok atma, mikadoya kadar herşey vardır. Sahnenin ortasında arkaya doğru, pencerenin yakınında, galerinin altında tam bir insan boyunda bir "Gülen Gemici" durmaktadır.

Perde açıldığında Andrew Wyke yazı masasında daktiloda birşeyler yazmaktadır. Uzun boylu, kuvvetli görünümlü tıknaz 57 yaşlarında yavaş yavaş yaşlanmaya başlamış bir adamdır. Açık kumral saçları beyazlanmaktan korunmak için kimyasal yardım gördüğü şüphesini uyandırmaktadır. Acı bir tebessümle kaplanmış yüzü devamlı iş bulamamanın bilinciyle hafif gölgelenmiştir. Üstünde smokin ceketi ve siyah kravatı vardır. Saat 8'i vurur. Andrew dönüp saate bakar, yazısını bitirir, kağıdı makineden çıkarıp okumaya başlar.)

ANDREW - Polis Müfettişi alçak gönüllülükle; Sayın Lord Merriden ANDREW dedi "Herşeyi biliyor görüldüğüne göre, acaba katil kurbanının cesedini tenis kortunun ortasına bırakıp kırmızı toprakta hiçbir iz bırakmadan nasıl kaçabilmiş? Bunu da açıklayabilir misiniz? Biz güvenlik kuvvetleri gerçekten şaşkına dönmüş durumdayız. Bunu yapabilmek için insan ancak sihirbaz olmalı."

Ünlü hafiye Lord Merriden ağır ağır yerinden kalktı. Noel babayı andıran iri yüzü yaramaz, çocuksu bir sevinçle parlıyordu. Uzun trençkotunun katlarına sıkışmış çörek kırıntılarını yavaş yavaş

temizleyerek söze başladı. "Polis şaşkına dönebilir, Sayın Müfettiş" diye gürlledi. "Ama Merrien dönmez. Bu ufacık bir inceleme ve yargılama sorunu. Otuz yıl önce katil Doktor Grayson Bale Rus Dans Kumpanyasında seçkin bir dansördü. O zamanki adı Oleg Grapenski idi. Yıllar görünüşünü ve zerafetini alıp götürdü ama, eski dans maharetinden hiçbirşey kaybettirmedi ona. Böylece tenis kortunun kenarındaki beyaz çizgiye parmak uçlarında yürüyerek basan katil cesedi, kortun ortasına tağıdı ve buradan iki metre ileriye, cesedi bulduğunuz yere fırlattı. Sonra da zarif bir bale dönüşüyle geldiği yoldan hiç bir iz bırakmadan geri döndü. İşte Sayın Müfettişim, Merridew'uun çözümü bu".

Harikulâde! Tümüyle harikulâde. Sevinçle belirtmek isterim ki Merridew keskin zekâsından hiçbir şey kaybetmemiş. Her zamanki gibi titiz ve gösterişe meraklı.

(Kapı çalınır. Andrew içkisini yavaşça yudumlar, sonra antreye çıkar.)

ANDREW - Oo, buyrun, iyi akşamlar. Milo Tindle ile tanışıyorum değil mi?

MILO - Evet. Mr. Wyke siz misiniz?

ANDREW - Evet içeri buyrun lütfen.

MILO - Teşekkür ederim.

(Sokak kapısının kapandığı duyulur. Andrew odaya girer. Milo Tindle onu izler. 35 yaşlarında, zayıf, orta boylu koyu renk saçlıdır. Zeki, durgun, hafif akdenizli, bakınlığı sezilen bir yüzü vardır. Dikkatle ayrılmış saçından, mavi moher takım ceketinin cebine itina ile yerleştirilmiş beyaz mendiline kadar herşeyinde titiz bir hava göze çarpmaktadır.)

ANDREW - Ceketinizi alayım.

(Andrew ceketi sol sahne gerisinde askıya asar.)

ÖZDEMİR NUTKU  
KİTAPLIĞI ve BELGELERİ

Gelmekle nezaket gösterdiniz. Teşekkür ederim.

MILO - Rica ederim. Bugün öğleden sonra Londra'dan döndüğümde notunuzu buldum.

ANDREW - Güzel. Posta kutunuza atmıştım.

MILO - Aaa. Bu nedir? (Pencerenin önündeki insan boyu bir denizciyi gösterir.)

ANDREW - Adı Neşeli Gemici Jack. Çok iyi dostumdur. Ben espri yaparım. O güler. Anlıyorsunuz değil mi? Ha ha ha diye. Size bir içki vereyim. Ne içersiniz? Skoç, cin, votka?

MILO - Skoç.

ANDREW - Soda, su buz?

MILO - Yalnız buz. Bu nedir?

(Milo masaya yaklaşmıştır. Sahnenin önünde ortada. Masanın üzerinde bir oyun durmaktadır.)

ANDREW - Bir oyun.

MILO - Çocuk oyunu. (Parçalardan birini eline alır.)

ANDREW - Hiç de çocuk işi değil. Emin olun. Bu oyunu aylardanberi incelediğim halde henüz beceremiyorum bile. Adi Senat Eski Mısırlıların oynadığı bir oyunmuş. (1.3) Taşı aldığınız yere koyar mısınız? Oraya getirmek için aylarca uğraştım.

Kaldığınız villayı nasıl buluyorsunuz?

MILO - Çok memnunum...

ANDREW - Hafta sonlarında mı kullanıyorsunuz? Hani şöylece.....

MILO - Evet, şöylece.....

ANDREW - Minik tatlı bir yer. Hadi, şerefimize.

MILO - Şerefimize.

- ANDREW - Şimdi.... buyrun oturun. Ben şunları toparlıyayım. Kusura bakmayın. Az önce yeni romanımın sonunu çözümlerim de. "Tennis kortundaki Ceset". Siz de "Polisiye romanların soylu beyinleri eğlendirdiği" düşüncesinde misiniz?
- MILO - Bu söz kimin?
- ANDREW - Oh, 1930'larda Kabinedeki her bakanın baş ucunda bir polisiye roman bulundurduğu ve polis müfettişlerine unvan dağıtıldığı o altın çağlarda biyografi yazarı olan Philip Guandella söylemiş. Tabii, siz çok gençsiniz, o günleri hatırlamazsınız.
- MILO - Asil beyinler polisiye roman yazarlarının eğlencesidir demek daha doğru olurdu.
- ANDREW - Evet. Güzel bir nokta. Biliyor musunuz, bugün dahi kitaplarımın konusunu kibarlar arasında geçirtirim. Şu yeni sosyalist akımlara rağmen pekçok insan bundan hoşlanıyor.
- MILO - Eserlerinizi neden televizyona uygulamıyorlar. Hayret!
- ANDREW - Aman allah korusun.
- MILO - Polisiye hikâyeler çok kullanıyorlar da televizyonda...
- ANDREW - Polisin otolarla sanıkları kovaladıkları o korkunç şeyleri mi söylüyorsunuz?
- MILO - Evet. Bu tip şeyler.
- ANDREW - Yok, yok. Benim janrim bu değil. O gördükleriniz polisiye gerçekler. Polisiye romanlar değil.
- MILO - Bunlar da asil beyinlere ilginç gelmiyor öyle mi?
- ANDREW - Azizim Milo, size Milo diyebilirim değil mi?
- MILO - Elbette.
- ANDREW - Teşekkür ederim. Dost olmamız gerek. Buyrun oturun. Size bir içki daha vereyim. Bakın ben sizden fazla içtim.

(Milo merdivenin altındaki koltuğa oturur. Andrew içki masasına gider.)

Anladığıma göre karımla evlenmek istiyorsunuz. Konuyu açtığım için beni affedin. Marguerite bir kaç günlüğüne akrabalarını görmeye gitti de...

MILO - Öyle mi?

ANDREW - Evet. Ben de ufak bir konuşma yapmak için günü uygun buldum.

MILO - Evet.

ANDREW - Öyle değil mi?

MILO - Ee, evet, evet tabii. Siz izin verirseniz tabii.

ANDREW - Tabii, tabii. (Milo'ya gelir)

MILO - Şerefte.

ANDREW - Prozit. (Şöminenin önünde durur) Bugünün gençleri gibi kimseye danışmadan görüllerince davranabileceklerini düşünenlerden olmadığınıza sevindim.

MILO - Elbette değilim.

ANDREW - Güzel.. Bunu öğrendiğime memnunum. O halde aileniz v.s. hakkında bir kaç soru sormamı hoş karşıyorsunuz.

MILO - Annem İngiltere'de doğmuş; bir çiftçinin kızı. Babam 1930'larda buraya gelip yerleşmiş bir İtalyan.

ANDREW - Yahudi mi?

MILO - Yarı yarıya. Ama ben dindar sayılmam pek.

ANDRE - (Sahne ortasına yürür) Aziz çocuğum bunları anlatmanız yersiz. Bizler liberaliz. Benim hiç bir ön yargım yoktur. Karımın sizden doğacak çocuklarınının (anglikan) dininde yetişmesine karşı değilsinizdir umarım.

- MILO - Marguerite'in böyle bir arzusu olursa ben hiç karışmam.
- ANDREW - Bu konuya hiç değinmediniz mi?
- MILO - Hayır. Aklımıza gelmedi.
- ANDREW - Neyse, böylesi belki de daha iyi. Ama siz gene de beni dinleyin ve Anglikan kilisesinde karar kılın. İşler daha basitleşir. Noel gecesi ve paskalyaya üç beş saatinizi ayırdınız mı din meselesini halletmişsiniz demektir. Hele arada bir kaç pazar da kiliseye uğradınız mı, dindarlık madalyasını bile kaparsınız.
- MILO - Genellikle yahudilerde de böyledir. Babam derdi ki; "Çoğu kimse en yakın dostlarıyla bile yılda ancak bir iki kere görüşüyor. Aynı muameleyi görüyor diye allahın kızmaya ne hakkı var?"
- ANDREW - Babanızın adı Tindle miydi? Pek İtalyan adına benzemiyor da.
- MILO - Adı Tindolini idi. O yıllarda İngiltere'de bu isimle ancak dondurmacılık yapılabilirdi. Oysa babam saat tamircisi idi. Bu nedenle adını değiştirdi.
- ANDREW - İşinde başarılı mıydı?
- MILO - Hayır. İş batırdı. Sonra İtalya'ya döndü. Arada sırada ona para yollarım kimi zaman da hem onu görmeye hem de sezonuna göre güneşlenmeye ya da kayak yapmaya giderim İtalya'ya.
- ANDREW - Ya!
- MILO - İngiltere'yi beğenmediğimden değil inanın. Ama örneğin bir Cortina ya da Portofino İngiltere'den öylesine farklı ki.
- ANDREW - Peki siz? Siz ne iş yapıyorsunuz?
- MILO - Ben Turizm sahasındayım. Dulich'te bir Seyahat Acentem var.
- ANDREW - Tindle Turizm, ha? Anlıyorum. Peki nerede oturuyorsunuz.
- MILO - Ofisimin üstünde.
- ANDREW - Dulich'te.



MILO

MILO

- Evet. Bütün evi kiralamışım. Hem ekonomik hem de... çok sempatik.  
18.yüzyıldan kalma...

ANDREW

- Evet, çok talihtir olduğuna eminim. Ama 18. yüzyıldan kalmış  
Dulich'teki bu tarihi hazine sizin kadar Marguerite'i de büyüler  
mi dersiniz.

MILO

- Eski evlere bayılıyor. Yani seveceğine eminim...

ANDREW

- Anlaşılan haftanın birkaç gecesini orada geçiriyor zaten.  
Yanılmıyorum değil mi?

(Milo mahcubiyetten omuz silker.)

Yakınıımızdaki villayı da bu haftalık buluşmaları sıklaştırmak  
gayesiyle kiralamışsınız elbette.

MILO

- Sevdiğim kadının yakınında olmak için geldim buraya. Birbirimizden  
uzak olmak bizim için dayanılmaz bir azap. Siz anlayamazsınız bunu.

ANDREW

- Mümkün. Ama eski evlere bayılmadığını bilecek kadar iyi tanırım  
Marguerite'i. Burda uzun yıllar yaşadı. Tozlu, küflü bir pencere  
camı veya bir hamamböceği tüylerini diken diken etmeğe yeterdi.

MILO

- (Ateşli) Belki de ev değil de, evi paylaşmak zorunda olduğu kimse  
onu rahatsız ediyordu.

ANDREW

- Sizin iyi yetiştirilmiş bir genç olduğunuzu sanıyordum. Böyle  
kişisel saldırıların çok kaba bir davranış olduğunu bilirsiniz  
sanırım.

MILO

- Bağışlayın. Siz benim sevgilim için küçük düşürücü sözler  
söylediniz de.

ANDREW

- Aksine. Ben karımı anıyordum...

MILO

- İkisi aynı şey değil mi?

ANDREW

- Aşağı yukarı. Bahse girerim ki bir yıla kalmaz karım için küçük  
düşürücü konuşan siz, onun ne kadar dayanılmaz, sıkıcı, boş,

müsrif, egoist ve işini bilir bir kadın olduğunu unutarak, savunmaya kalkan da ben olacağım.

MILO - Marguerite'i sevmiyorsanız, hakaret etmeniz gerekmez.

ANDREW - Keyfim, karım altı yaşında bir çocuk gibi konuşur ve bir canavar gibi sevişir demek istiyorsa, bunu derim.

MILO - Siz bana bakın....

ANDREW - Ve bunun için de karımın aşığının iznini alacak değilim. Aslında sizden öğrenmek istediğim tek şey şu: Onu elimden alıyorsunuz ama, masrafına dayanabilecek misiniz?

MILO - Masrafına mı?

ANDREW - Benden önce alışık olmadığı, oysa şimdi vazgeçemeyeceği bu düzende yaşatabilecek misiniz onu?

MILO - (Salonu gösterir) Marguerite benimle evlendikten sonra bunların hiçbirini aramayacak. Bizim (yaşantımız) bambaşka olacak. Basit ama aşk dolu bir yaşam. Ne duruyorsunuz? Hadi alay edin... aşka dudak bükme bu ülkede adeta bir millî spor haline gelmiş zaten.

ANDREW - Ben dudak bükmiyorum. Yalnızca inanmıyorum. Marguerite için aşk bir ev köpeğinin sadakati, sadelik ise en pahalı kuyumcudan alınmış, on karatlık işlenmemiş bir pırlantadır.

(Milo ayağa kalkar, bardağını koymak üzere içki masasına gider.)

MILO - Bilmem neden geldim buraya. Kendinize daha ilgili bir dinleyici bulabilirdiniz.

ANDREW - A. Milo. Hemen böyle ayağa kalkıp kabarmakla, beni hayal kırıklığına uğratiyorsunuz.

MILO - Kabarmıyorum, protesto ediyorum.

ANDREW - Tam eski moda, Hedy Lamar tarzı.

MILO - (Andrew'ya dönerek) Ne tarzı?

- ANDREW - Pekalâ! Pekalâ. Hadi oturun da ikiniz için de hayat nemat meselesi olan bir konuyu tartışalım.
- MILO - Marguerite'i mi?
- ANDREW - Para! Paranız var mı?
- MILO - Eh, milyoner sayılmam ama, bir evim, bir kaç parça eşyam var. Sonra işin cirosu her ay artıyor. Gelecek yıl bu aya kadar ben...
- ANDREW - Bu yıl, gelecek yıl, bir gün, asla....., aslında şu anda meteliksizsin.
- MILO - Açlıktan ölmem - merak etmeyin.
- ANDREW - Bundan eminim. Oysa amaç açlıktan ölmemek değil. Marguerite'le evlendiğin zaman süratli bir araba isteyeceksin. Deniz kıyısında bir yer ve birkaç metres.... ha.
- MILO - Neden böyle düşünüyorsunuz? Bu gibi şeyleri kendiniz arzuladığınız için mi?
- ANDREW - Elbette arzuluyorum. Tüm sağlam, kendine güveni olmayan sahtekâr erkekler de bunu ister. Asıl sorun bunları ele geçirmenin yolları. (İçki masasına yürür)
- MILO - Siz yolunu bulursunuz...
- ANDREW - Ben? Yok canım. Benim yalnızca bu köhne malikânem ve maalesef tek bir metresim var.
- MILO - Tea! Kentteki saunanın Finlandiya'lı sahibesi.
- ANDREW - Demek duydunuz?
- MILO - Marguerite'le ben birbirimizden sır saklamayız.
- ANDREW - Görüyorum, benim sırrımı bile... Tea bir tanrıça. Hava tanrıçası, babası büyük, yaratıcı yumala. Altın saçları çam kokar. Kobalt mavisi gözlerinde Finlandiya'nın dağ pınarları yansır.
- MILO - Duyduğuma göre her zaman sabun kokan anlamsız buz gibi bir sarışınmış.

- ANDREW - (Asaletle) Temizlik eşittir, cinsi cazibe diye düşünenler de vardır. Ben sizin yerinizde olsam Marguerite'in söylediklerine pek kulak asmazdım. Bana sorarsanız Tea çıldırıncı bir yosma ki bu da benim çok hoşuma gidiyor. Beni bir hayli uğraştırıyor doğrusu. Allahtan ki ben de oldukça seksi ve atletik bir tipim.
- MILO - Sanırım bugünlerde 100 m. yerine engelli koşuları yeğliyorsunuzdur?
- ANDREW - Hiç de değil, aziz çocuğum. Tam formundayım. Cinsiyet konusunda İngiltere'yi kolaylıkla temsil edebilirim. (1.9)?
- MILO - Evet, derler ki Olimpiyatlarda asıl önemli olan kazanmak değil; katılmaktır. Öyleyse hepimiz için ümit var demektir. Tea ile evlenecek misiniz?
- ANDREW - Bir tanrıçayla evlenmek mi? Hiç sanmam. Ya sonra beni bir huş ağacına çevirirse. Yalnızca onunla beraber yaşamak istiyorum, o kadar.
- MILO - Öyleyse ne duruyorsunuz? Engel olan mı var?
- ANDREW - Var ya. Bir kere Marguerite'le sizin görevlendirmeyi uygun bulduğunuz Prurient firması var. Öyle saf saf yüzüme bakmayın. Bütün geçen haftayı Tea'nın evinin karşısına kamp yapıp gözetlemekle geçiren şu hafiyyeden sözediyorum canım.
- MILO - (Sahne ortasına gelerek.) Farkına vardınız demek?
- ANDREW - Kör bir yarasa bile farkedirdi bunu. Bir bankta 4 saat süreyle akşam gazetesinin aynı sayfasını okuyup da dikkati çekmeyeceğini ümit etmek düpedüz saflık olur.
- MILO - Kusura bakmayın. Marguerite'in isteği idi.
- ANDREW - Başka kimin olacak- Ya faturayı kim ödedi?
- MILO - Ben.
- ANDREW - Paranız yetti mi bari?

MILO

- Marguerite'i boşamaktan vazgeçmeniz ihtimaline karşı bir çeşit sigortaydı bu.

ANDREW

- Aziz çocuğum, aramızda anlaşılmadık tek nokta kalmasın. Sizin ikinizi birleşmiş görmeyi o kadar çok istiyorum ki. Ama emin olmam lâzım. Tindle Tur sayesinde iki aylık bir ayrılık değil, hayat boyu Marguerite'den kurtulacağımdan emin olmak istiyorum yok, yok dinleyin. Sen benim kadar tanıyamazsın karımı. Tanıdığını sanırsın ama tanıyamazsın. İşin aslı şu - Eğer onu düş kırıklığına uğrattırsan, yani en lüks mağazalardaki hesabını kapatır ya da kışın Tamayka tatilinden mahrum edersen, saniyesinde bana koşacaktır. Haklı veya haksız karım olarak, benim desteğimi isteyecektir.

MILO

- O kadar heyecanlanmayın. Kışları Jamayka mı? Boşuna kuruntu ediyorsunuz. Onu Camayka'ya götürmeyeceğim. Benimle evlendikten sonra Marguerite size dönmeyi aklından bile geçirmeyecektir. Asla. Onu geçindirip geçindiremeyeceğim konusuna gelince, bunun için üzmeyin kendinizi.

ANDREW

- Anlıyorum. Demek ki seninle evlenince Marguerite kooperatiften alışveriş etmeyi, en lüks mağazalara severek yeğleyecek.

MILO

- Marguerite lükse düşkünse kabahat kimde?

ANDREW

- Sarfedecek paran varsa lüks kabahat değildir. Ama senin paran yetecek mi? Durumunun sıkışık olduğunu bildiği halde birlikte olduğunuz şu harikulâde 3 ay içinde davranışlarında hiç bir değişiklik gördün mü? En şatafatlı restoran yerine pikniği, krep süzet yerine muhallebiyi tercih ettiği oldu mu? Hayır. Şaka etmiyorum. Bu kısa beraberliğiniz şimdiye kadar kaç mal oldu sana? 500 sterlin mi? 800 sterlin mi? 1000 sterlin mi? İtalya'ya babana en son ne zaman para yollamıştın? Neden ilgilendiğimi anladın mı şimdi? Bu kadın seni mahveder. İki yıl

içinde posanı çıkarır. Elindekini avucundakini kaybetmiş bir posa.

MILO - Aramızda para konusu geçti. Ona çok harcadığımızı söyledim.

ANDREW - Ama aldırmadı değil mi?

MILO - Hiç.

ANDREW - Ufak bir kahkaha? Koketçi bir baş sallayış, ha?

MILO - Eh, Onun gibi bir şey.

ANDREW - Elbette. İşte ben de bu ufak problemi çözmek için bu akşam seni davet ettim. Konumuz bundan sonra heyecan verici olmağa başlıyor.

MILO - Yaa.

ANDREW - İçkini yenileyeyim. (İçki masasına gider.)

Rahat mısınız? O halde başlayalım. Bir varmış, bir yokmuş, Andrew Wyke adında her İngiliz gibi vergilerden perişan ve şikâyetçi bir İngiliz vatandaşı varmış. Bütün bütün mahvolmamak için, muhasebecisinin öğüdüyle devalüasyondan önce parasının önemli bir kısmını ki bu yarım milyon kadar tutuyormuş, mücevhere yatırmış. Tabii bu durum karısını da çok sevindirmiş.

MILO - Bu mücevherleri karınıza mı aldınız?

ANDREW - Elbette ki hayır. O da bilir ki mücevherler benimdir. Ama bankada kasada kapalı duracağına takıp takıştırıyor o kadar. Nasılsa hepsi sigortalı.

MILO - Konunun heyecan verici olduğunu söylemekle haklısınız. İşin içine sigorta girdi mi konu ilginçleşir.

ANDREW - Konuyu hemen kavradığına memnun oldum. Bu mücevherleri senin çalmanı istiyorum.

MILO - (Şaşkın) Ne??

ANDREW - Evet. Hemen bu gece. Marguerite evde yok. Bulunmaz fırsat.

MILO - Şaka ediyorsunuz herhalde.

ANDREW - Şaka etseydim hemen anlardın.

MILO - (Zaman kazanmaya çalışarak) Peki... Peki... ya hizmetçiler?

ANDREW - Karı koca Hawkinslere 48 saat izin verdim. Pazar akşamı dönecekler, yani ev bomboş.

MILO - Anlıyorum.

ANDREW - Ne dersiniz?

MILO - Ama bu yasalara aykırı.

ANDREW - Elbette. Bu günlerde İngiltere'de bütün para kazanma yolları yasalara aykırı. Mücevherleri bankaya koymadığım zaman merdivenin altındaki kasada saklarım. Şimdi gene oradalar. Onları çalıp yurt dışında sattıktan sonra Marguerite'le ömür boyu mutlu yaşamak... Ben de sigorta parasını alıp burada Tea ile mesut olacağım. (Sessizlik.) Ömür boyu olmasa bile hiç değilse Tea'nın yemeklerinden bıkcıncaya kadar.

MILO - Beni buraya sigorta şirketini kandırmak için yaptığınız bu kirli plânı anlatmaya mı çağırdınız?

ANDREW - Kirli bulduğuna üzüldüm. Oysa bana titiz; temiz ve kolay bir iş gibi görünüyor.

MILO - Göze batıcı ve uygulanması zor bir plân. Diyelim ki size uyup mücevherleri çaldım. Bunları kendi adıma satacak olursam, sigorta şirketine hırsızlığı bildirdiğiniz an beni yakalarlar. Hadi çalınmış mallar, satın alan birini buldum diyelim. O zaman da malın alış değerinin ancak onda birini alırım.

ANDREW - Bu işleri yapan tanıdıklarım var.

MILO - Kimleri tanıyorsunuz?

ANDREW - Avrupadaki en meşhurlarını tanırım. Hem dürüst hem de eli açık

olanları. Yıllar önce "Druce Elmasının Öldürücü Macerasını" yazdığım sırada tanışmıştım onlarla.

MILO - Okumadım.

ANDREW - Yazık. Müthiş bir kitaptı 100.000 sattı. Senin hesabına Amsterdam'lı bir kişiyle bağlantı kurdum bile. Çok iyi şartlar tanıyacak. Mücevherlerin tam değerini değilse bile 2/3 sini yani 90.000 sterlin kadarını hem de nakit olarak ödeyecek.

MILO - Neden bu kadar cömert davranıyor?

ANDREW - Çünkü genellikle bu tip iş yapanların elde edemediği birşey daha alacak senden. Mücevherlerin faturasını. Mücevherlerle beraber faturaları da senin çalmana izin vereceğim. Bunları ona vereceksin. Antenleri şüpheyle titreşen sigorta şirketim soruşturmaya girişince, ne bulacak? Kendisine Andrew Wyke süsü veren birinin mücevherleri 90.000 sterlin nakit para karşılığında sattığını... Tabii sigorta parasını bana ödemek zorunda kalacaklar. Kismet. İyi düşün. Acele etme. Kararını ona göre ver.

(Sessizlik. Milo teklifi düşünür. Andrew Milo'dan uzaklaşır. Kendi kendine şarkı mırıldanır. Bir roll-a-penny duvar oyunu önünde durur. Oynar ve başarıyla bitirir. Milo, kararsız, aşağı yukarı yürür. Birden döner Andrew'in karşısına dikilir.)

MILO - Bakın. Biliyorum aptalca bulacaksınız ama. Yani... tecrübeniz var mı bu işte? Yani, daha önce bu tip suç işlediniz mi hiç?

ANDREW - Tabiri caizse, kafaca işledim. Sadece zihnimde yani, kitaplarım için. Lord John Merriden için "çözüm" bekleyen cürümler bulmam gerekiyordu.

MILO - O da kim?

ANDREW - Benim hafiye, Lord Merriden. Uygur dünyamızda milyonlarca insan tanır onu. "Noel baba yüzü gezegen bir şarap fıçısı". Onu böyle



tanımlarım. İyi pipodan, soğuk şakadan hoşlanan, kötülüğün derhal kokusunu alan, üstün zekâlı klâsik bir alim.

MILO - Öyle ya sizin tür hikâyelerde polis her zaman beceriksizdir değil mi? Hiçbir çözüm yapamaz. Olup bitenleri sadece amatör hafiye ortaya çıkarır. Ama sizin dediğiniz roman: Bu gerçek.

ANDREW - Aradaki farkı biliyorum, Milo. Sigorta müfettişlerinin çok keskin zekâlı kişiler olduklarını da biliyorum. Bunun için de herşey tam usulüne göre yapılmalı.

MILO - Bence romanla gerçek arasında büyük fark var. Hem sonra bunların bir komplo olmadığı ne malûm.

ANDREW - Komplo mu?

MILO - Evet. Karınızla olan ilişkimden dolayı benden nefret ediyorsunuz, beni hapse attirmek için o verimli seks hayatınızın beş yılını vermeğe razısınız. Ben mücevherleri çalıp kapıdan çıkar çıkmaz polise isimsiz bir telefon edersiniz ve...

ANDREW - Ve Marguerite ebediyen tepemde kalır. Kahvaltı tepsimde çorapları, lavaboda takma kirpikleri, şişeleri, losyonları, kremleri, yağları, nuhnebiden kalma pikabı ve bitip tükenmek bilmeyen çenesiyle Marguerite ömür boyu tepemde. Doğru, seni ihbar edebilirim. Her şeyi göz önüne alarak, ölçüp biçip kararını ver, oğlum.

MILO - Ben... ese...

ANDREW - Tabii bana güvenmiyorsun...

MILO - Yok, güveniyorum da...

ANDREW - Sana basit bir öneride bulundum. Pahalı bir sevgilin var, paran yok. Marguerite'i kaçırmak istemiyorsan yapabileceğin tek şey mücevherleri çalmaktır.

MILO - Neden kendiniz çalıp da bana teslim etmiyorsunuz?

- ANDREW - Sebebini anlayacağını umardım. Soygun gerçekmiş gibi görünmeli. Eve dışardan girilmeli.
- MILO - Siz girin dışardan!
- ANDREW - Milo, oğlum, bana bir iyilikte bulunmak ister misin? İşi bana bırak. Cürüm mesleğim benim. Anlıyor musun? Nefis bir plân kurdum ve herşeyi en ince noktasına kadar düşündüm. Yapımcı benim, sen yıldızsın.
- MILO - 90.000 sterlin.
- ANDREW - Net, vergiden muaf 90.000 sterlin nakit para. Bu parayı bir araya getirmek için binlerce turistik gezi hazırlaman lâzım.
- MILO - Kabul.. Nasıl gireceğim eve?
- ANDREW - Acele etme. İlk iş kılık değiştirmek.
- MILO - Neden?
- ANDREW - Ya pencereye tırmanırken seni bir gören olursa?
- MILO - Kim? Burayı gözetleyen yok ya?
- ANDREW - Bilinmez. Meselâ yoldan geçen bir çift ya da bir koyun hırsızı. Sonra oğlum, polis ve sigorta müfettişini kandırmak için özellikle bırakmamız gereken delilleri düşün. Mutlaka kılık değiştirmelisin.
- MILO - Pekalâ, ne giyicem?
- ANDREW - Bende ne marifetler var. Çiçek tarhlarında ayak izlerini veya pencerenin pervazında düğmeni bırakmak istemeyiz elbette.
- (Sol sahne gerisine gider ve geniş bir sepeti sahne önüne sol tarafa getirir) Şimdi... Kuşkusuz Marguerite sana anlatmıştır. Biz gençliğimizde aramızda hep kılık değiştirirdik. Festivaller, kostümlü balolar ve amatör piyeslerle uğraşırdık. Kimliğimizi saklamak için bulduğumuz acaipliklere son yoktu.

MILO - Hayır, anlatmadı bana.

ANDREW - (Biraz eskiyi hatırlayarak) Öyle mi? Zaten yıllar geçti aradan. Her neyse şimdi bakalım burda neler var? (Sepeti açar. Hırsız elbisesini çıkarır.)

Madde 1- Bir maske, bir kasket, çizgili bir jarse fanilâ ve üzerinde (Hüner) yazılı bir çanta.

MILO - Ben aslında hırsıza benzememek önemli sanırdım.

ANDREW - Moda değişiyor biliyorsun dostum.

MILO - Bu zorla belâyı davet etmek olacak.

(Andrew o elbiseyi sepete koyar. Bir Ku Klux Klan kıyafeti çıkarır.)

ANDREW - "Ku Klux Klan sayfiyedeki villayı bastı. Ateş saçan haçlar... Kent alevler içinde kaldı. Polis şaşkın."

MILO - Bu küçük kasaba için biraz fazla değil mi? (Amerikan filmleri gibi oldu)

ANDREW - Evet, belki haklısın.

(Andrew bir rahip kıyafeti çıkarır.)

İşte en sevdiklerimden biri. "Eliuzun pedere" ne dersin?

MILO - Aman hiç değilse bu işe papazları karıştırmayalım.

(Milo kararla başını sallar.)

ANDREW - Hadi hadi, peki gel bunu gotik tarzı bir çılgınlık yapalım.

(Edgar Lustgarten yüzü yapar.) Dehşet verici cinayetin işlendiği gece Mann Nakkanesini ziyaret eden korkunç görüntünün kimliğini belki hiçbir zaman bilemiyeceğiz. Kasaba halkı zavallı kurbanın acı haykırışlarının bugün bile bacalardan yankı yaptığını söylerler.

- MILO - Cinayet? Kurbanın acı haykırışları? Ne diyorsunuz kuzum? Burada basit bir soygunculuk hazırlıyoruz hepsi bu. (Rahatsız bir sessizlik.)
- ANDREW - (Normal sesiyle) Doğru Milo. Bir an kendime hâkim olamadım! Yiyerek beslenen bir adamın koruduğu yatak odasında tavana asılı bulunan kontesten de söz edebilirdim.
- MILO - Bana bakın, Andrew. Size çok komik gelebilir ama benim özgürlüğümle oynuyorsunuz.
- ANDREW - Yok canım yalnızca, çağımızın cürüm edebiyatına ve sizin hayatınıza biraz romantizm getirmek istedim.
- MILO - Benim hayatıma gereken romantizmi Marguerite getirecek. Teşekkür ederim.
- ANDREW - Marguerite ve romantizm? Marguerite Johan Strauss'u bile anlamaz.
- MILO - İşimize bakalım, Andrew. Bunlar nefis kostümler, ama acaba sadece eski bir trençkot giysem ve suratıma da bir kadın çorabı geçirsem daha iyi olmaz mı?
- ANDREW - Kadın çorabı! Çok banal. İşte bugünkü cürümlerin sakat yanı. Hayal gücü yok. Bir araba dolusu sigaranın çalındığını duysan kalbin heyecanla çarpar mı?
- MILO - Sanmam.
- ANDREW - O halde ne oluyor sana? Hadi cesaret. Cürmümüze biraz 1900'lerin pırıltısını getirelim. Şöyle aristokratik bir hava verelim. Düşün, yapabileceğimiz harikulâde, şeyleri düşün! Buzdan hançer, hiç iz bırakmayan zehir, tablaya bastırılmış Regie sigarası, şöminede menekşe rengi çizgili mektup kâğıdı kalıntıları, bahçede Dusenberglâstikleri izi, işlemeli perdenin arkasında takallüs etmiş bir el, etrafta hain bakışlı doğulular, Avustralyalı ikiz kardeşler. "Aydın 13. gecesi neredeydin?" "Yemin ederim, ben yapmadım,

Müfettiş bey. Ben suçsuzum, suçsuzum diyorum size".

MILO - Havai fişeği gibi birden parladın.

ANDREW - Neden olmasın? Muhteşem bir cürümün eşiğindeyiz.

Eski düşmanımız Müfettiş Pladder'i biraz sıkıntıya sokmak gerekmez mi?

MILO - (Asılızade kostümünü göstererek) Buna ne dersin?

ANDREW - Evet ya bu? Oliver Twist? (Şarkısını söyler)

MILO - Olmaz.

ANDREW - Neden?

MILO - Tipime uymaz.

ANDREW - Sen de pek müşkülpesentsin. Seçecek birşey kalmadı artık.

(Palyaço kıyafeti çıkarır. Geniş pantolon, garson yakası. Frak ceketini) Joey'de karar kılmanız lâzım.

MILO - Vay canına!

ANDREW - Görebiliyor musun? Konfetiler, yıldızlar, ışıklar herşey pırıl pırıl halkın uğultusu, atlar ve Milo bütün çocuklar sana hayran.

MILO - Tamam. İşte bu cürüm için en uygun kostüm.

ANDREW - Ver ceketini asayım. Bu şık kostümünün bir lifini bile polislin bulmasını istemeyiz. Gömleğini ve pantolonu da alayım.

MILO - Ne?

ANDREW - Elbette o lâboratuvar dahilerininin ne cin olduğunu bilmezsin sen. Tamam. Utanma canım. Hadi, kilotla kalsam ne olur. İyi yetişmiş bir genç kendini daima belli eder. Pantolonlarını böyle düzgün koyar. (Milo pantolonunu verir. Andrew dolaba atar. Milo gömleğini kravatını ve ayakkabılarını çıkarır.)

MILO - Gömlek, ayakkabılar.

- ANDREW - Titiz uşak servisimiz daima emrinizdedir, efendim. Palyaçoya elini veren kolunu alamaz.
- MILO - Ne dediniz?
- ANDREW - Hiç aklıma eski bir atasözü geldi de.
- MILO - (Milo bir şarkı mırıldanır.)  
Gül sen palyaço  
Kalbin aşkla dolarken  
Gül sen sevgiyle  
Kalbin zehirle dolu olsa da  
Gül sen palyaço  
Kalbin aşkla dolarken  
Üçyüz altmışbin sterlin  
Net, vergiden muaf  
Amin.  
Ekko Milo.
- ANDREW - Bravissimo - Şimdi bir de ayakkabı bulalım.  
(Milo sepetten kocaman bir çift ayakkabı çıkarır.)
- MILO - İtalya'ya kayığa giderken skilerimin yerine bunları alayım.
- ANDREW - Palyaço bir mutlu kişi  
Burnu kırmızı boyalı  
Pantolonu şalvar gibi  
Şapka kafasında  
Koşuşur durur etrafta  
Bir lokma ekmek için  
Ne taklalar atar  
Sonra bir gün bile yoluna sapar  
Artık onu ölüm paklar  
Hadi palyaço bir takla at  
Hadi palyaço komiklik yap

MILO - Nasıl komiklik?

ANDREW - Bilmem! Takla atıp, poponun üstüne düş meselâ.

MILO - İstemem. Beğenmedim.

ANDREW - Öyleyse hokkabazlık yap. Juggling'e ne dersin?

(Andrew içki masasından 2 portakal alır. Milo'ya atar. Sepetten bir şemsiye çıkarır. Milo'ya atar. Milo açar. Odanın içinde koşuşur ve ayakkabılarına takılıp düşer.)

MILO - Hay Allah!

ANDREW - Kusura bakma, azizim! Sirk kurallarını bilirsin ilkinde başaramazsan bir daha denen...

MILO - Vazgeçtim. Hadi oyunu bitirelim artık.

ANDREW - Hay hay! Emriniz başüstüne. (Çantayı açar) İşte sanatınızın âletleri. Dışardan camı kesmek için bir cam kesici, içerde pusuda bekleyen yırtıcı yaratığı uyandırmamak için kırık camı tutacak bir alet ve bir atetosköpe.

MILO - Stetoskop mu?

ANDREW - Kasa soyguncuları kullanırlar. Diyelim ki şifreyi kurcalayarak açmağa çalışmışsın, başaramayınca gelignit yani jilatinli dinamite baş vurmuşsun.

MILO - Dinamit mi?

ANDREW - Sen bana bırak. Şimdi biraz da esrarlı bir hava yaratmak lâzım. Örneğin Grock'un bir cam parçasına takılı kalmış imzalı fotoğrafı.

MILO - Palyaço fotoğrafımı? (Kızgın) E oldu olacak, bari gazetelere tam sayfa ilân verip ne yaptığımızı herkese bildirelim.

ANDREW - Canım Müfettiş Plodder'i biraz sevindirmek istedim o kadar. Fikri beğenmedinse...

MILO - (Samimi) Sizin romanlarınızın dışında Müfettiş Plodder adında bir

yaratık yok. Bizim olaya Komiser bilmem kim bakacak. Neyse. Bu pabuçlarla rahat yürümeye imkân yok. Ben bu işi beceremeyeceğim. galiba. Ayakkabılar felâket...

ANDREW - İyidir. Düşünebiliyormusun Wiltskire felce uğradı. Batı Yakası telâş içinde. Pabucu büyüğün yeni hedefi neresi?

MILO - Ama...

ANDREW - (Mantıklı) Bu kocaman ayakkabılar polise şunu ispatlayacak: Tam bir profesyonel olan haydut, çiçek tarhlarında ayak izlerinin kalacağını düşünerek, onları eksantrik bir yolla saklamaya çalıştı. Hazır mısın? Herşeyin tamam mı? Cam kesici, macun?

(Askerlikte emir tekrarlar gibi Milo da her kelimeyi tekrarlar)

ANDREW - Maske?

MILO - Maske.

(Andrew silindir şapkayı ve maskeyi sepetten çıkarır.)

ANDREW - İlk iş merdiven. Tamam. Evin etrafından çimenlerden koruya geçersin. Sağında bir kulübe göreceksin. İçindeki bahçe merdivenini al. Getir evin duvarına daya ki oradan koridora tırmanabileşin.

MILO - Sen gelip merdiveni tutar mısın?

ANDREW - Elbette hayır. Kendi ayak izlerimi çiçek tarhlarına çıksın istemem.

MILO - Yüksek yerlerden korkarım da...

ANDREW - Gayret. Bir adım, bir adım daha. Buna tırmanma sanatı derler.

MILO - İyi ya..

ANDREW - Haydi şansın açık olsun.

(Milo koridor kapısından çıkar. Andrew kalın ip ve bir kutu gelignite alır. Siyah teyp ve masa gözünden fişil alır. Birkaç dakika sonra Milo arka sol camda görünür. Sessizlik.) Şu allahın



belâsı ayaklarınız, benim Hercai menekşelerimden uzak tutun. Doğru yukarı çık. (

Pisi pisi, pisi pisi. Bir gürültü duyuyor musun? Duydun mu, pisi pisi? Ya da merdivenlerde ayak sesi? Biliyor musun pisi pisi, bazen bu ev hortlaklı gibi geliyor bana. Neyse sen aldırma. Ben kendi gölgesinden bile korkan zavallı bir ihtiyar kadınıam.

(Pencerede cam kesicinin sesi) O neydi kediciik? Bahçede gezinen biri mi var? Ne? Hepimizi öldürecekler yok yok olamaz. Sokak kapısı kilitli. Pencereler de çok yüksek kimse giremez bizim sıcak yuvamıza.

(Milo pencere camının kenarını düşürür.)

ANDREW - Ne yapıyorsun?

MILO - Camı düşürdüm. Vay canına! Bu macunu ne yapayım?

(Macunu gösterir.)

ANDREW - Eirak bırak.

MILO - Kaybolrsa da zarar yok. (Maskeyi yazı masasının üstüne koyar.)

Şimdi kasaya.

ANDREW - Hayır dosdoğru gitme. Nerede olduğunu bilmemen lâzım. Önce aran.

Yatak odasına git. Etrafı karıştır biraz. Elbiseleri yere at.

Meselâ Marguerite'inkileri tamam mı?

(Milo yatak odasına girer. Bir yığın kadın elbisesiyle döner.

Onları intizamla yere koyar)

Öyle düzenli konur mu? Darmadağın et. Soyguncuların evi ne hale koyduklarını bilmez misin?

(Andrew karısının yerde duran elbiselerine bir tekme atar, hepsi odanın bir yanına dağılır.)

Dolaba bak. Orayı da biraz karıştır. Bu kadarı yeter aslında. O gömlekler benim için en lüks gömlekçide özel olarak dikildi.

(Milo iştihakla atar gömlekleri)

MILO

- İşi tam yapmalı, eğer hırsız adam kayırırsa şüpheleri toplar.

(Andrew'in çorap ve iç çamaşırları bütün koridora dağılır.)

ANDREW

- Burası şehitliğe döndü. (Bağırarak) Yeter artık Milo. Şimdi yazı masasını karıştırmaya başla. (Milo isteksiz büroya döner ve bir çekmeceyi kurcalar.)

MILO

- Kilitli.

ANDREW

- Elbette. Skapelâ kullan.

MILO

- Skapelâ yok. Vermediniz ki?

ANDREW

- (Bıkkın) Öyleyse bir tane bulmak gerek değil mi?

(Merdivenleri inerler.)

Biliyormusun Milo, şimdiye kadar gördüğüm en yumuşak soyguncusun.

Marguerite sende ne bulmuş anlamadım.

MILO

- Ruh temizliği, şirinlik, iyi kalplilik.

ANDREW

- Bir bengal kaplanının bir tavşanla yatması gibi bir şey.

MILO

- Sarışın aysberginle senden daha mutluyuz biz.

ANDREW

- Siz işi pek ciddiye alıyorsunuz. Hepsi bu.

MILO

- Aşk için ciddiyet şart.

ANDREW

- Aşkını kaybetmek istemiyorsan işleyeceğin cürmü de ciddiyetle yapman şart. Hadi bakalım iş başına. Büroyu kurcalayarak, açmağa çalış. (Milo merdivenleri çıkar. Skapelâ ile büroyu kurcalamaya başlar. Bir sessizlikten sonra büro açılır.)

MILO

- Burda bir takma diş takımı var. Erkek ağzına benziyor.

ANDREW

- (Kızgın) Onları derhal yerine koy.

MILO

- Kusura bakmayın. Yedekleriniz mi?

ANDREW - (Sessizlik) Hemen aşağı in. Ayaklarını kordondan uzak tut. Bekle  
5 - 4 - 3 - 2 - 1 Tamam! (Patlama sesi, kasadan duman yükselir.)

MILO - İşte patladı. Ay, sıcak.

ANDREW - Evet, eldivenlerin nerde?

(Milo kasayı karıştırır, büyük bir mücevher kutusu bulur. Dikkatle inceler. Yavaşça sallar)

Ne sallayıp duruyorsun. Bu makara değil, mücevher kutusu.

MILO - Bir tarafında açacak çengeli filan varmı diye baktım. Baksanıza kilitli.

ANDREW - Hey Allahım! Öyleyse kırarsın. Sen de amma hırsızısın yani...

(Milo kutuyu skapelayla kırmaya kalkar)

MILO - Yazık. Ne de güzel bir kutu. Günah.

(Kutu içindeki kıymetli şeyleri ortaya çıkararak açılır. Milo, mücevherlerle parmakları arasında oynayarak büyülenmiş gibi bakar.)

Aman Allahım!

ANDREW - Musa kutsal ülkeyi seyrediyor. (Milo merdivenlerin dibine oturur.)

MILO - Harika şeyler. Şu yakut gerdanlığa bakın.

ANDREW - Balayımızda almıştık. Kahire'den...

MILO - Şahane birşey.

ANDREW - Bence biraz fazla ağır.

MILO - Bunları babamın görmesini isterdim. Zavallı dünyada neler olduğunun farkında bile değil.

O çelimsiz vücuduyla saatlerin üstüne eğilir, gözlerini bozmak pahasına uğraşır dururdu. Niçin yaptı bunları, beni ikinci sınıf bir okula gönderebilmek için. Buna zorunlu olduğunu düşünüyordu herhalde. Yeni girdiği bu kocaman Anglo-Sakson dünyada, bana ve topluma karşı

kendini borçlu buluyordu. Zavallı, garip ihtiyar.

ANDREW - Hadi bakalım cebine indirmeğe başla. Faturaları da bulayım sana. Hah! Şimdi eğlence başlıyor. Bir ses duyup dikkatle etrafı arayıp taramaya başlayan ev sahibinin hırsızın yakalama sahnesi. Aralarında geçen çetin mücadelede evin içi darmadağın olur.

MILO - Beni yakalamanız şart mı?

ANDREW - Seni yakından görürsem polise tarifini yapabilirim.

(Milo tokat yemiş gibi irkilir.)

MILO - Bana bakın...

ANDREW - Canım yanlış tarif tabii.. (Müfettiş sesiyle) hırsızın yüzüne iyice dikkat ettiniz mi? (Normal ses) Evet, müfettiş bey ettim. Işığın tesiri olsa gerek, yüzünü hiç de insana benzetemedim. Çıkık çeneli, leylâk rengi saçlıydı. Suratı sanki ayakkabı boyası sürülmüş gibi parlıyordu.

MILO - (Sabırla) Anladım. Ne kadar karıştırayım ortalığı?

ANDREW - Yeter derecede. Devrilmiş birkaç iskemle, birkaç kırılmış porselen eşya -anlarsınız ya. İnandırıcı olalım ama yırtıcı olmayalım.

(Milo dikkatle bir iskemleyi ters çevirip yere koyar, ufak bir masayı sofaya dayar. Bir porselen vazoyu alıp koyar yere. Andrew sabırsızlıkla seyreder.)

İNANDIRICI dediğin bu mu?

(Andrew başka bir masayı yere atar. Halıyı karıştırır ve kanapeyi başaşağı eder. Sonunda bir porselen vazoyu kaldırır.) Saltglaze'i hiç sevmem zaten. (Yere atar. Vazo kırılır.) Marguerite neden buna bayılır. Anlayamadım gitti.

(İkisi odayı gözden geçirirler.)

ANDREW - Gene olmadı hadi bakalım yalandan değil de kazara neler yapacağız?

(Andrew Milo'yu yakalayıp odanın içinde güreşe başlar. Bu sırada eşyaları devirirler. Milo hem kısa boylu hem de kocaman ayakkabıları ve şapşal palyaço kılığıyla dezavantaj durumdadır. Andrew onu cidden hırpalalar.)

MILO - Haksızlık bu, sen benden daha kuvvetlisin.

ANDREW - Saçma sen ezilensin. Onun için halkın sempatisi senden yanadır.

MILO - Kuvvetli daima zayıfı yener.

ANDREW - Ne kadar büyük ve kuvvetli olursan, düşüşün de o kadar çabuk olur.

(Milo özellikle sert bir yumruk yer)

MILO - Dur yavaş ol arkadaş.

ANDREW - (Bir daha aynı yere gelmezler.)

(Milo'yu şömineye doğru iter.)

MILO - Hay allah! Acıdı yahu!

ANDREW - Kederlenme! Bu döğüş danışıklı nasıl olsa. Şimdi ben bir dalış yapacağım. İşte sen bu arada beni haklayacaksın.

MILO - Nasıl? Sahiden mi?

ANDREW - Elbette! Polis geldiğinde gerçekten bir kavga geçtiğine inandırmak için yara bere lâzım.

(Milo çekingen gülümser.)

Memnun kalacağını biliyordum.

(Milo kararsız, bir lâmbaya doğru gider.)

MILO - Ne kullanayım?

ANDREW - Sevgili opalinimi bırak lütfen.

(Milo demir ocak maşasını alır.)

MILO - Tamam. Maşa en eski vurma aleti.

ÖZDEMİR NUREKİ  
ANLIŞI...

(Oduzlara hırsla vurur. Andrew maşayı biraz korkuyla süzer.)

ANDREW - Yavaş, Milo kendini kaybetme.

MILO - Eh, elimden geleni yapıyorum.

ANDREW - Şimdi biz bir cinayet aleti aramıyoruz. Sadece klâsik cinayet formülüne göre beni kısa bir süre bayıltmaya yarayacak bir şey istiyoruz.

MILO - Örneğin ne gibi?

ANDREW - Kesinlikle bilmiyorum. Zaten senin bu kadar hevesli olduğunu görünce pek keyfim kalmadı. Belki de beynime zarar vermeden kafamı şişirecek hileli bir yol bulabiliriz.

MILO - (Mecburi kabul ederek.) Kafatasına bir şırınga ile verilecek arı sokmasına ne dersin?

ANDREW - Bunu yapabilir misin? Arılar, borular.

MILO - Eee hayır ama..

ANDREW - Hayır. Ama gene de sırf gayretin için on üzerinden yedi alabilirsin. Sonra ağzımı tıkayıp, bağlayarak temizleyici kadın buluncaya kadar beni buraya bırakmak var. (Temizleyici kadının sesini taklit eder) Allah allah köstebek gibi oralara sıkışmış ne yapıyorsunuz Mr.Wyke? (Andrew bağlı ve ağzının tıkalı olduğunu mimikle anlatır ve kadının çözmesi için)

Mm mm mmmmmm (kadının sesi) "Şu yazdığınız münasebetsiz kitaplar için gene bir deney yapıyorsunuz galiba, bana aldırmayın sizi rahatsız etmem toz almaya devam edeyim."

MILO - (Sabırla) Peki seni bayıltmadan bağlamayı nasıl becermişim?

ANDREW - (Normal sesle) Çok güzel bir soru. Tamam. Silâh zoruyla.

MILO - Biz profesyonel hırsızlar ateşli silahları pek sevmeyiz.

ANDREW - Sen bir amatör olduğuna göre prensibinden vazgeçiverirsin.

(Andrew büro gözünden bir tabanca çıkarır.)

İşte buna ne dersin? Şu korku saçan delikli demir tam işimize yarar değil mi?

MILO - Dolu mu?

ANDREW - Elbette. Yoksa işe yarar mı? Mücadele sırasında patlarsa belki de daha iyi olur.

MILO - Neden?

ANDREW - Bana silah çektiğin yolundaki hikâyem daha inandırıcı olurdu. Hırsızlardan korktuğum için bir ses duymuş tabancamı alıp aramaya koyuldum. Sen bana hücum ettin. Aramızda geçen mücadelede tabanca ateş aldı. Zavallı bir korkak olduğumdan, senin kaba gücüne tabancayı teslim ettim. Sonra beni tabanca tehdidi altında bağladın. tamam mı?

MILO - Olabilir...

ANDREW - Dahiyane değil ama inandırır. Şimdi; neyi kurban edelim? Şu çirkin kupanın ortadan kaldırılmasına ne dersin? Bunun harika tarafı başaşağı eğdiğin zaman şu ağızdan değil, arkadaki bir delikten çıkıyor.

MILO - Biraz iddialı.

ANDREW - Tamam. İddialı ve çirkin. Şimdi kusurlarını dışarı vuralım.

(A üzerine bir halka çizer sonra tabancayla nişan alır.) Gene de bu krem rengi sukunet veriyor. Şu kocaman Staffardshire marka kupaya ne dersin? Bak üzerinde yazılar var? Oku bakalım. (Milo kupaya biraz yaklaşır ve okur.)

MILO - (Okuyarak) Gerçek arkadaşlıkta herkes komşusuna yardım etti, arkadaşını neşelendirdi.

ANDREW - Proleter ukâlalık.

(Andrew birden silâhını kaldırır, ateş eder, kupayı kırar. Milo hayretle döner. Kurşunun az daha kafasına geleceğini idrak etmiştir)  
İyi bir nişancı olabilirmişim.

MILO - İyi nişancısın.

ANDREW - Çok kolay.

(Andrew etrafına bakınır. Yukarıda merdiven korkuluğuna konmuş porselen bir bibloya gözü takılır. Nişan alır.)

Bütün emperyalist, anarşist (devatisinst) ihtilalci Dresden köylü kızlarına ölüm!

(Nişan alır, Dresden kız paramparça ortalığa yayılır) -

MILO - Bravo!

ANDREW - Oh ne büyük zevk bu. Charlie Bazluy'yi tanır mıydın?

MILO - Sanmıyorum.

ANDREW - Çok komit bir adamdır. Bir keresinde bir atışta 3 ördek birden vurmuştu. Yalnız bunlar teyzesinin oturma odasındaki porselen ördeklerdi. Avlanma mevsimi geçti dedim ama beni dinlemedi.

(Yazı masasındaki düğmeye basar. Gemici gülmeye başlar)

Dedim ya benim esprilerime ençok o güler. Aslında o kadar komik bir şey yok. Bazı yaratıkları avlamak bütün yıl boyu serbesttir.

(Andrew silahını Milo'ya çevirir)

Meselâ başkasının karısını kandıranları ve çalanları.

MILO - (Sinirli) Bu yalnız İtalyan operalarında olur.

ANDREW - (Sert) İtalyan asıllı değil misin? Sen daha iyi bilirsin.

MILO - Hayır. Ben İngiltere'de doğdum.



- ANDREW - Bak hele Demokratik sistemin beşiğinde büyüüp karımla yatan madalya haketmiş aziz .....!
- MILO - Yani spiritüel ve adaletin beşiği İngiltere'de (1-30)
- ANDREW - İşte ancak bir yabancı böyle konuşur. Oysa kendi kendine pisleş memleket, kadınlara nasıl davranılacağını bilmeyen çirkin, kırmızı suratlı soğuk adamlarla dolu diyorsundur.
- MILO - Bunlar nerden çıktı şimdi? Ne yapıyorsun o silâhı?
- ANDREW - Gördüğün gibi sana nişan alıyorum.
- MILO - Neden? Allah aşkına, neden?
- ANDREW - (Yavaş) Çünkü seni öldüreceğim.
- MILO - Öldürecek misin.... (Sinirli güler) Aman allah. Herhalde bu da bir oyun.
- ANDREW - Evet. Bütün gece oynadığımız bir oyun. Adı "Bu Gece Öleceksin". Ve kimse cinayetten şüphelenmeyecek. (Sessizlik. Milo durumunu gözden geçirir.)
- MILO - Yani şu "karımın mücevherlerini çalı" hikâyesi yalnızca bir...
- ANDREW - Elbette. Seni buraya kendi ölümüne hazırlaman için çağırdım. Eve giriş, kıyafet değiştirme, cebindeki mücevherler, ev sahibinin uyanması, aralarında geçen mücadelede tabancanın ateş alması ve seni öldüren kurşun. Böyle azılı bir hırsızı öldürdüğüm için poliste takdirname bile alırım belki.
- MILO - Andrew şakayı bırak allah aşkına.
- ANDREW - Pürüzlü bir yanı var mı hikâyenin?
- MILO - (Çaresiz kalmaya başlayarak) Marguerite... Marguerite ile benim aramdaki ilgiyi ortaya çıkarırlar. Beni bu nedenle öldürdüğünü anlarlar.
- ANDREW - Gece yarısı evime giren yüzü maskeli bir adamı haklamak benim hakkım.

Senin kim olduğunu nereden bileyim? Yok, yok, kanun tamamen benden yana olacaktır. İngiltere'de mal, her zaman insandan daha üstün tutulur. Marguerite dahi kendisini sadece mücevherleri için seven bir maceraperest, haydutluğunu evlilikten daha az sorumlu bulan pis zayıf bir hırsız olarak düşünecektir. Artık ölü bir ördeksiniz azizim. Ne ahlaki ne de kanunî hiçbir şey kurtaramaz seni.

MILO - Ciddi olduğuna inanmaya başlıyorum.

ANDREW - Seni öldürmekten korktuğumu sanırsan, aldanırsın.

MILO - Korkmalısın. Vicdanen korkmalısın.

ANDREW - Yahudilerin cehenneme inandıklarını bilmiyordum.

MILO - Biz hayatla oyun oynamamaya inanırız.

ANDREW - Tehlike karşısında espri. İngilizlerden bir şeyler öğrenmişsiniz demek. Hadi sana bir şans tanıyayım. Kaçmayı dene bir...

MILO - Sana da gözünü kırpmadan soğukkanlılıkla beni vurmak fırsatını vereyim.

ANDREW - Sıcakkanlılıkla demek istiyorsun. Seni nasıl olsa gözümü kırpmadan vuracağım.

MILO - Şu tabancayı üstüme tutmaktan vazgeç. Silahtan nefret ederim. Lütfen... manyaklık bu..

ANDREW - Düzenlenmiş bir eğlencenin mihenk taşı olacaksın. Yani başka bir deyimle senin ölümün soylu beyinleri eğlendirecek.

MILO - Demek iş bana düşüyor.

ANDREW - Ve korkarım senin için bitiyor. Karar verilecek tek şey polisini seni nerede bulacağı. Çalışma odasında yazı masasının üstüne yığılmış olarak mı? Yoksa paçavra bebek gibi çöp tenekesinin dibinde mi? Ne dersin ha? Agatha Christee stili mi, istersin? Yoksa Nicholas Blake'i mi yeğlersin?

MILO - Allah'a şükür polisiye roman değil bu. Gerçek hayat... sen gerçek bir cinayetçi söz ediyorsun. Bir adamı gerçekten öldürmeğe kalkıyorsun.

ANDREW - Galiba tabancaya ihtiyaç yok. Belki de ekmeğe bıçağıyla deşmeliyim seni. Odanın ortasına yüzü koyun uzatmalıyım, (melodramatik bir sesle) kanın parkeleri koyu kızıl bir renge buluşturırken...

MILO - Aman Allahım!

ANDREW - Ya da en iyisi. 1930'lardan kalma bir cinayet aletine ne dersin? Golf sopası. Perperişan bir halde seni şöminenin içinde bulurlar. (Dramatik sesle) Bacakları bir kukla gibi kırılmış olan ceset sırt üstü yatar bulunmuştur. Kafası sanki insanüstü bir güçle lapa gibi ezilmiştir. Müfettiş sarardı ve "aman yarabbi, bir muşambayla kaldırsan iyi olacak Thomson" dedi. "Affedersiniz ama bu vahşet gerekli miydi?" "Özür dilerim Sayın Müfettiş fakat, onu karımın geceliklerini koklarken görünce dayanamadım. Kontrolümü tamamen kaybetmiş olmalıyım. Layn Plodder'in göreceği manzara yalnızca şu olmalı: Kavgadan sonra sen bahçe merdivenine ulaşmak için yukarı kaçarken ben seni sahanlıkta yakalıyorum. Tekrar mücadeleye başlıyoruz. Seni vuruyorum. En güzeli sade olmak... Sence de öyle değil mi Milo? Kendi tabancamda kendi parmak izlerim. Hadi bakalım ayağa kalk. Kalk!

(Andrew sırtına tabancayı dayayarak Milo'yu merdivene çıkmağa mecbur eder. Milo birden titrer.)

Charlesin idam sabahı üstüne iki gömlek giydiğini biliyor muydun? "Soğuktan titreyecek olursam, düşmanlarım korkudan titredi derler. Böyle dedikodulara kendimi hedef tutmayacağım." Sen de idam sehpasına çıkarken soylu davranmaya çalışmalısın. (Milo tereddütle yürür ve en üst basamağa yaklaşırken dizlerinin üzerine yığılır.)

MILO - (Korkuyla yalvararak) Neden Andrew neden?

ÖZDEMİR NURULLU  
TANALICI V. 1. 1. 1.

ANDREW -- Ağlaşma. Sana acıyacağımı umma.

MILO -- Neden olduğunu bilmek istiyorum.

ANDREW -- Sormana hayret ettim. Ama madem ki soruyorsun, yanıtı basit. Senden nefret ediyorum. Senin o pis, yakışıklı lâtin suratından, rahatlığından nefret ediyorum. Ski pistinde olduğu kadar, yatta da, plajda da aynı rahatlıkta olduğuna eminim. Bire bin bahse girerim ki boynunda uğur saydığın bir de altın madalyon vardır. Göğüsün de killi ve yazın daima yanıktır. Senden nefret ediyorum. Çünkü sen alçak gönüllülük numarası yapan, dünya bana vız gelir diyen salak kadınları kandıran pamuktan yılanlar arasında kral olmuş, değersiz bir herifsin. Benim cinsimden değilsin. Zavallı küçük adam, karımı ve mücevherlerimi sahiden sana terkedeceğime inandın mı? Kendimi bu kadar gülünç düşürebileceğimi mi sandın?

MILO -- Neden olmasın? Sen karını sevmiyorsun ki.

ANDREW -- Sevsem de sevmesem de o benim. Onu ben buldum ben yetiştirdim. Ona alışığım. Bir zamanlar aşıkta bana.

MILO -- Oysa şimdi bana aşık. Ama pusudaki azgın köpek bırakmıyor. (Saldırmaya çalışır.) Herkesin iyiliği için ortadan kaldırılması gereken çılgın bir köpeksin sen.

ANDREW -- (Ölüm soğukluğu ile) Sen de palyaço kılıklı ölmek üzere olan bir genç adamsın. Maskeni tak, Milo. (Sessizlik.)

MILO -- Yalvarırım... (Andrew uzanır ve az önce Milo'nun asmış olduğu palyaço maskesini trambzandan alır.)

ANDREW -- Tak hadi. (Milo maskeyi alır elleri titreyerek yüzüne takar.)  
Fevkalade. Elveda palyaço. (Andrew pistolu Milo'nun kafasının hizasına kaldırır. Milo korkudan titreyerek)

MILO -- (Aşırı korkuyla) Yalvarırım. (Andrew ağır ağır tetiği çeker. Milo merdivenlerden arka üstü düşer ve hareketsiz kalır. Andrew yürür,

yanından geçerken durur hayat işareti olup olmadığına yakından bakar. Dili dışarı sarkmış başı kaldırır tekrar dikkatsizce bırakır merdivene işini iyi yaptığından memnun doğrulur, kendi kendine gülümser.

ANDREW - Oynadım ve sanırım kazandım.

P E R D E

ÖZDEMİR NUTKU  
KİTAPLIĞI ve BEDELİĞİ

II. P E R E

(Perde açıldığında: Bethoven'in 7 nci senfonisi çalmaktadır. Andrew mutfaktan girer, elindeki tepside bir kavanoz basyaş tost, bnein, bir şişe şampanya ve bardak vardır. Tepsiyi yazı masasına koyar ve müziği idare etmeye başlar. Plâk biter. Andrew pikaba gider, plâğı çevirir, masaya döner. Yemeğe başlar. Telefon çalar)

ANDREW

- Alo, evet, Hawkins neredesin? Ne? Ek tren tarifesine bakman <sup>ni</sup> gerekirdi. Üçüncü defa akşam yemeği/kendim hazırlamak zorunda kaldım. Evet, evet. Ama sen ve Mrs.Hawkins olmayınca ne kadar çaresiz kaldığımı biliyorsunuz. Yalnız konserve ve fasulye ile yaşanmıyor ki.... Pekâlâ, pekalâ yarın sabah... bana ilk trenle, bakın..... (Andrew birkaç dakika yemeğe devam eder. Sokak kapısı çalınır. Kısa bir duraklamadan sonra Andrew bakmaya gider.)

DOPPLER

- (Dışarıdan.) İyi akşamlar efendim.

ANDREW

- İyi akşamlar.

DOPPLER

- Mr. Wyke?

ANDREW

- Evet?

DOPPLER

- Ben Müfettiş Doppler, efendim. Polis Müfettişi; bölge karakolundan. Böyle geç saatte rahatsız ettiğim için özür dilerim. Çok önemli bir konu hakkında bir kaç kelime konuşabilir miyiz? (Andrew, arkasından Müfettiş Doppler girerler.)

ANDREW

- Wiltshire Bölgesi karakolundan mı dediniz? (Müziği kapatarak) Buyurun. Polisi görmekle daima sevinirim, ne diyeyim?

DOPPLER

- Herkes böyle düşünmüyor efendim. Birçok kimseler ne diyim, bize alerjileri vardır.

ANDREW

- Benimle bir konyak içer misiniz, Müfettiş Bey? Yoksa görev sırasında içki içmediğinizi mi söyleyeceksiniz?

- DOPPLER - Tamamen tersine. Görev sırasında daima içerim, görev dışı içmeğe param yetmez ki. (Doppler ortada oturur.)
- ANDREW - (Müfettişe konyak vererek) Buyurun. Evet, size nasıl yardım edebilirim?
- DOPPLER - Bir kayıp hakkında soruşturma yapıyorum Mr.Wyke.
- ANDREW - Kayıp mı?
- DOPPLER - Evet efendim. Milo Tindle adında biri. Kendisini tanıyormusunuz Mr.Wyke?
- ANDREW - Evet. Tepedeki küçük villanın kiracısı.
- DOPPLER - Cuma gecesi villasından çıkmış, bir daha da kendisini gören olmamış.
- ANDREW - Ne diyorsunuz?
- DOPPLER - Kendisini iyi tanır mıydınız Mr.Wyke?
- ANDREW - Pek az. Bir kere evime geldi. Size nasıl yardımcı olabilirim.
- DOPPLER - Mr.Tindle'i en son ne zaman gördünüz?
- ANDREW - Aylar oldu. Kesinlikle hatırlayamıyorum. Dediğim gibi, yakın bir dostum değildir. Daha ziyade tanıdık denilebilir.
- DOPPLER - Öyle mi efendim? Bizim edindiğimiz bilgiye uymuyor bu. Aslına bakarsanız, kendisi iki gece önce Beyaz Aslan barmenine size görmeğe geleceğini söylemiş.
- ANDREW - Barcılar daima hiçbir şey bilmemekle meşhurdur, yersiz dedikodular başlıca marifetleridir.
- DOPPLER - Öyle mi efendim. Bir noktayı daha aydınlayabilirmisiniz acaba?
- ANDREW - Ne gibi?
- DOPPLER - İki gece önce evinizin önünden geçmekte olan bir şahıs burada korkunç bir kavgaın geçtiği duygusuna kapılmış.

- ANDREW - Burada bu duyguyu verecek bir şey var mı?
- DOPPLER - Silâh sesleri de duymuş.
- ANDREW - (Emin olmayarak) Silâh mı?
- DOPPLER - Üç el silâh atıldı gibi gelmiş kendisine.
- ANDREW - Belki lâstik patlamasıdır.
- DOPPLER - Hayır efendim. Üç el silâh sesi. İhbarı yapan kişi bundan emin.
- ANDREW - Bunu sormaya gelmek için neden iki gün beklediğinizi öğrenebilir miyim?
- DOPPLER - Efendim, bu gibi şeylerin, doğruluğunu kontrol etmek sandığımızdan daha çok zaman alıyor. Sizin gibi bir centilmeni rahatsız etmeden önce elimizdeki delillerden emin olmak istedik.
- ANDREW - Kanıt mı? Ne kanıtı?
- DOPPLER - Adanı dinledikten sonra çevrede bir soruşturma yaptık ve az önce söylemiş olduğum gibi barmen bize çok yardımcı oldu.
- ANDREW - İşte örnek bir vatandaş.
- DOPPLER - Onun söylediğine göre Mr. Tindle cuma gecesi bardan çıkarken sizi görmeğe gittiğini söylemiş. O günden beri de Milo Tindle ortada yok.
- ANDREW - Bunun benimle ne ilgisi var?
- DOPPLER - Dün bütün cumartesi ve bugün de villasına uğramamış. En aşağı altı yedi kere aradık.
- ANDREW - Lakin Müfettiş Bey söyleyeceğiniz bu kadar ise....
- DOPPLER - Başına birşey gelip gelmediğini anlamak üzere evine girdiğimizde şu notu bulduk efendim. (Okuyarak)"Acele görüşmemiz gerekli. Cumartesi 8'de gelin. Nyke?" Bunun sizin yasanız olup olmadığını sorabilir miyim?



- ANDREW - (Tuzığa düşmemiş) Evet benim yazım.
- DOPPLER - Demek Mr.Tindle buraya geldi.
- ANDREW - Evet. Kâhın yumurtladı!!
- DOPPLER - O halde şimdi ilk soruyu yanıtlayabiliriz?
- ANDREW - Hangisini?
- DOPPLER - İki gece önce burada bir kavga oldu mu?
- ANDREW - Bir bakıma, evet bir oyun oynuyorduk.
- DOPPLER - Oyun mu? Ne biçim oyun?
- ANDREW - Anlatması güç. Adı "Hırsızlık".
- DOPPLER - Rica ederim şaka etmeyin efendim.
- ANDREW - Şimdi durumumun ciddiyetini bana hatırlatmak zamanı gelmedi mi?
- DOPPLER - Buraya bir adam geliyor. Bir kavga oluyor. Silâh sesleri duyuluyor. Adam ortadan yok oluyor. Siz benim yerimde olsanız bunlardan ne anlam çıkarırsınız?
- ANDREW - Bazı şeyler gördükleri gibi değildir. Benim adamım Merridin bir defasında bir dikte <sup>yanlışı</sup> yüzünden sağır ve bilsiz bir sahtekar yakalamıştı.
- DOPPLER - Ama soruma cevap vermediniz!
- ANDREW - Tindle buraya 8'de geldi ve 1,5 saat sonra da gitti. O gündenberi de kendisini göremedim.
- DOPPLER - Başkası da görmedi.
- ANDREW - Çok acayıp. Tindle'i benim öldürdüğümü mü ima ediyorsunuz?
- DOPPLER - Öldürmek mi? Ben öldürmek sözü etmedim.
- ANDREW - Yok canım. Bu eski numarayı bana yutturamazsınız.  
(Mafettişin sesini taklit ederek)  
....."Boğazı sıkılarak mı? Hanımın boğazı sıkılarak

Öldürüldüğünü nerden biliyorsunuz?"

( sesle.)

Eninimki siz söylediniz, Müfettiş Bey.

(Müfettiş sesiyle)

Efendim. Ben böyle bir şey söylemedim.

DOPPLER - Olayları komik bulmanıza üzüldüm Mr.Wyke... Milo Tindle ile karınızın bir süredenberi ilişkisi varmış.

ANDREW - Ya. Demek bunu da biliyorsunuz. Küçük yerlerde gizli saklı kalmıyor değil mi?

DOPPLER - Çok doğru efendim.

ANDREW - Bir kıskançlık cinayeti ima etmiyorsunuzdur umarım, Müfettiş Bey. Marguerite yüzünden değil herhalde. Bu bir çay kaşığı karbonat için adam bıçaklamak gibi birşeydir.

DOPPLER - Bazıları karbonatı çok sever.

ANDREW - Afedersiniz, Müfettiş Bey. Olup biteni anlatsam daha iyi olacak galiba.

DOPPLER - Baha iyi olacak...

ANDREW - Anlatacaklarıma inanmak için rüvet ister misiniz?

DOPPLER - Bir onyak daha içerim.

ANDREW - Bildiğiniz gibi, Tindle karımla sevişiyordu. Oyunu aynı kurallarla kurallarla oynayan birisini kaybetmekten çekinmeyecek bir insanım. Ne var ki can sıkıntımı cinsel yetersizlik, kendimi formda tutma enerjimi de narsizm addeden sahte bir İtalyan aşığı yenilmek çok fazla. Her oyuna otuz puan geriden başlayıp, hakemin de size hüman olması gibi bir şey bu.

DOPPLER - Yani burayı kabul edemediniz... Onu mu demek istiyordunuz?

- ANDREW - Beni en çok kızdıran hakkımda söylediği şeyler oldu galiba. Margueritin bana anlattığı şeyler. Hiç bir erkek akşam içkisini yudumlarırken başka bir erkeğin kendi hakkında yaptığı alaylı sözleri düşünmek istemez.
- DOPPLER - Ne gibi sözler, efendim?
- ANDREW - İşte canım, her aşığın her koca aleyhinde söyleyeceği kandırıcı şeyler. Seks ve gençlikleriyle hayran bıraktıkları bir dinleyiciye bunları söylemek kolay tabii. (2.6) (Susar.) Ama bu oyunu dürüst oynamak değil.
- DOPPLER - Siz evliliği bir oyun olarak mı kabul ediyorsunuz efendim.
- ANDREW - Evliliği değil; müfettiş bey, seksi. Cezası evlilik olan bir oyundur, seks. Gelir geçeriz. 200 kavgaya, 200 susmak, en hassas yerlerde 200 derin yara. Allahaştan aşıkane bir serüvene ihtiyacım yok. Finlandiya bur eksikliği tamamlıyor.
- DOPPLER - Karınızı artık sevmediğinizden Mr.Tindle'ı, öldürmek için bir sebep olmadığını mı anlatmak istiyorsunuz.
- ANDREW - Bütün erkekler gibi. Hem karım olsun hem de onu ihmal edeyim demek istiyorum. Aslında komik!
- DOPPLER - Çok samimi olduğunuzu kabul etmek gerek.
- ANDREW - Yelkenlerinizi suya düşürecek kadar mı?
- DOPPLER - Devam edin lütfen..
- ANDREW - Dediğim gibi. Mr.Tindle'a haddini bildirmek için bir ders vermek istedim. Tuhaf. Marguerit'in bana aktardığı bazı sözler, bu adam için biraz zahmete girmeğe değer gibi geldi bana. Hatta belki de tanımaya değer geldi. İnsan kalbine girmek için en emin yol onu küçük görmektir. Çabucak o adamın ne mal olduğunu öğrenirsiniz.
- DOPPLER - Bilece onu buraya davet edip küçük düşürdünüz.

- ANDREW - Evet. Yaptım bunu. 18.ci yüzyılda gizli bir derneğin kitabından faydalandım. Onlar bir kimsenin kendi aralarına katılacak değerde olup olmadığını nasıl kararlaştıracaklarını biliyorlar, bunu yaparken de insanı nasıl küçülteceklerini biliyorlar. Giriş merasiminden söz ediyorum tabii.
- DOPPLER - Okula yeni gelen bir öğrenciyi bunaltıp sıkıştırmak gibi bir şey yani?
- ANDREW - Aşağı yukarı ama burada kurban red hakkına haiz. Ünlü sihirbaz Kont Cagliastrı böyle bir derneğe girmek istediğinde, gerekirse bunun için ölüp ölmeyeceği sorulmuş kendisine. Öleceğini söylemiş. O zaman ölüme mahkum edilmiş. Gözü bağlanmış ve şakağına içi barut dolu bir tabanca dayanmış, ama sonunda serbest bırakılmış tabii.
- DOPPLER - Siz de Mr.Tindle'e böyle mi yaptınız?
- ANDREW - Aşağı yukarı. Milo'yu buraya davet ettim ve karımın pahalı zevkleri olduğunu, kendisinin ise beş parasız bir serseri olduğunu belirttim. Onun için tek çıkar yolun kasadaki değerli mücevherleri çalmak olduğunu önerdim.
- DOPPLER - Kabul etti mi?
- ANDREW - Şevkle! Elbiselerini çıkarıp palyaço kılığına girmeye kandırdım. Bu gülünç kılıkla eve girdi, kasayı zorla açtı. Sonra mücevherleri cebine doldurdu, inandırıcı görünmesi için odada biraz dövüştük. Sonra ben birden huysuzlaşıp gecenin nedenini ona anlattım. Bu da kızgın ev sahibi olarak hırsız diye onu öldürebilecek duruma böyle bir manevra ile getirmiş olmamdı. (Merdivenlerden kaçarken haklı olarak) Polis gelinceye kadar da yatak kıyafetime girip saf, şaşkın ve kızgın görünecektim. Sizin de kabul edeceğiniz gibi sayın Müfettiş İngiltere'de ne kadar beceriksiz olsa da çizgili pijamaları ve robdögambri içinde saç

başı dağınık şöminesinin önünde duran bir insana inanmayacak kimse yoktur.

DOPPLER - Mr.Tindle'in davranışı ne oldu buna?

ANDREW - Muhteşem. Hikâyeyi yuttu. (2.8) Dizlerinin üzerinde hayatını bağışlamam için yalvardı. Fakat ben eğilmedim. Silâhı şakağına dayadım ve vurdum. Ama silâh boştu. Korkudan ölü gibi yere yığıldı. Çok başarılı olmuştum.

DOPPLER - Başarılı veya başarısız, Mr.Tindle ölüm korkusu içinde kalmış. Böyle bir davranış, ciddi bir hayata kasıt suçudur.

ANDREW - Bir kaç dakika önce bana yüklemeyi düşündüğünüz cinayet suçundan biraz daha iyi değil mi?

DOPPLER - Halâ öyle düşünüyorum efendim.

ANDREW - Rica ederim size olup biteni anlattım Müfettiş Bey. Birkaç dakika sonra Mr.Tindle kendine geldi, ölü olmadığını anlayıp kalktı, evine gitti.

DOPPLER - (İnanmayarak başını sallar) Demek öyle? (2.8.)

ANDREW - Kendine gelmesi için 1-2 konyak içti tabii. Yani siz olsanız ne yapardınız?

DOPPLER - Ben bunun altından tamamen bir hasara uğramadan kalkabilirdim bilmem. Olay çok sorumsuzca düzenlenmiş bir oyun bence.

ANDREW - Sorumsuzca mı? Tam tersine. Evlilik kurumunun kutsiyetini korumak için yaptım. Bugünlerde birçok kimsenin davranışından daha iyi. Bu davranışla açıkça "evlilik ölmedi, evlilik sağ ve salim ve Weltshere'de yaşıyor" demek istedim.

DOPPLER - Mr.Tindle giderken birşey söyledi mi?

ANDREW - Hayır. Dili tutulmuş gibiydi. Sadece kaçtı.

DOPPLER - Olanları komik bulmanıza üzgünüm Mr.Wyke. Biz aynı düşüncede

ANDREW

olamayacağız korkarım.

ANDREW - Benim yönümden neye görmüyorsunuz. Bir bakıma Milo gerçekten hırsızdı. Karımı çalıyordu.

DOPPLER - Bunun için de ona işkence ettiniz.

ANDREW - (Patlayarak) Anlamıyorsunuz. Oyundu diyorum size.

DOPPLER - Oyun mu?

ANDREW - Evet, allahın belâsı bir oyun.

DOPPLER - Aslında hazin bir durum efendim. Sanki hiç büyüemeyen bir çocuk gibi.

ANDREW - Bir çocuğun oyun oynaması neden hüznü olsun ha?

DOPPLER - Değil tabii, eğer oynayan çocuksa...

ANDREW - Bakın Müfettiş Bey. Öyle karmakarışık oyunlar oynadım ki en ünlü hafiyeleriniz bile buna katılmak için can atarlardı. (Şerefyab) Yapıcı oyunlar; yıkıcı oyunlar. Şans oyunları, mantık oyunları. Alâlade insan ilişkilerinde bilinmeyen zihinsel, ruhsal oyunlar. Bunların hepsinin de pek saf olduğunu söyleyemeyeceğim. (2.9.)

DOPPLER - Ve şimdi de öldürücü bir oyun oynayıp cinayeti başardınız.

ANDREW - Hayır.

DOPPLER - Ben öyle sanıyorum, efendim!

ANDREW - Hayır.

DOPPLER - Biraz bakınabilir miyim?

ANDREW - Buyrun! İsterseniz dizlerinizin üstünde yerde emekleyin. Zarfınızı çıkarın kilları toplayın.

(Doppler kalkar. Odayı muayene etmeye başlar.)

(Yavaşça) Kendi kendime soruyorum. Milo'yu saklamak istesem nereye koyardım? Bodruma mı? Bu çok geleneksel. Su deposu?

Su pislenir! Çamaşır dolabı? Koku yapar! Ocakta? Külleri kalır.

DOPPLER - Affedersiniz efendim. Duvarda ve şurdaki delikler... (devanla)  
... kurşun deliklerine benziyor.

ANDREW - (Ağır ağır.) Haklısınız, Müfettişi Bey. Kurşun.

DOPPLER - Sanıyorum ki siz tabancanın boş olduğunu söylemişsiniz.

ANDREW - Oyuna inandırmak için ilk ikisi gerçek kurşundu. Tek bir boş plâni tamamlamak için. Ciddi olduğuma Tindle'i inandırmak zorundaydım. Sonuna kadar gitmedikten sonra oyunu oynamanın ne manâsı var değil mi?

DOPPLER - Anlıyorum, efendim. Bir boş demek. Öldürdüğünüzde Mr.Tindle'in nerede olduğunu gösterir misiniz?

ANDREW - Öldürmek istediğim zaman demek istiyorsunuz yani..

DOPPLER - Evet efendim. Kurşunla vurulduğu zaman tam tamına nerde olduğunu gösterir misiniz, lütfen?

ANDREW - Gerçek kurşun olmadığını anlıyorsunuz tabii..

DOPPLER - (Şüpheli) Pekâla efendim. Boş kovan ateşlendiğinde nerede olduğunu gösterir misiniz?

ANDREW - Aşağı yukarı şurada diz çöküyor, emekliyordu. Bayıldı ve merdivenlerden düştü. Güüüm.

DOPPLER - Anlıyorum. Şurada mı dediniz?

ANDREW - Biraz bana doğru. Gelin. Gelin. Durun.

DOPPLER - Silâhı ateşlediğiniz zaman Mr.Tindle'a yakın mıydınız?

ANDREW - Çok. Hatta ondan biraz yüksekte, silahı başına dayamıştım. Tabancanın gürültüsü ile tabancayı gerçekten şakağında hissetmesi işi gördü aslında. Acaba bir büyüteç ilgilendirir mi sizi?

DOPPLER - Yalancı kan mı, efendim?

- ANDREW - Ne demek istediğınızı anlayamadım Müfettiş Bey.
- DOPPLER - Şu trabzandaki diyorum, kurumuş kan lekeleri.
- ANDREW - Kan mı? Nerede?
- DOPPLER - Şurada trabzanın arasında. Dokunmayın rica ederim. Bakın bakın burada da var. Birisi halının üstünde sürünmüş. Görüyorsunuz, şurada efendim. Taaa dipte o kan işte efendim. Oh! Halâ yaş. Bu kanın burada ne işi olduğunu açıklayabilir misiniz?
- ANDREW - Bilmiyorum. Milo eeee, biraz yanmıştı... bana inanmanız lâzım.
- DOPPLER - Neden efendim?
- ANDREW - Fakat imkânsız! Bu sadece bir oyundu!
- DOPPLER - Oyun mu, efendim? Sahici kurşunlar ve sahici kanla?
- ANDREW - İşte şurada elmas kesicisiyle camı kırıp girdiği yer, dışarıda da pencere kenarında bahçe merdiveninin izleri... Pencereden bakınca çiçek tarhlarında koca ayakkabılarının izini görürsünüz. (2.11.) İşte şu da kirdiği çekmece.
- DOPPLER - (Sert.) Teşekkür ederim efendim. Rehberliğinize ihtiyacım yok. Yıllar boyu gözlerim görmeleri gereken şeyleri görmeğe alıştılar.
- ANDREW - Bundan eminim, Müfettiş Bey. Hikâyemi desteklendirmeğe yardım edecek bazı gerçekleri belirtmek isterim ben yalnızca. Şu da barutla açtığımız kasa.
- DOPPLER - Mücevherler şimdi nerde, efendim?
- ANDREW - Dün bankaya yatırdım.
- DOPPLER - Cumartesi günü?
- ANDREW - Evet. Salsburg'ye gidip. Gece servisi kasasına koydum. Orada daha emniyetteler. Herhangi biri girip onları çalabilir değil mi?
- DOPPLER - Gerçekten - temkinlisiniz.



- ANDREW - Şuraya bakarsanız orada da giysileri seçtiğiniz sepeti göreceksiniz.. (Doppler döner, pencereden bakar. Bu kez aşağı değil bahçeye bakar)
- DOPPLER - Bahçedeki şu ufak toprak yığınının göstermediniz değil mi efendim?
- ANDREW - Ufak yığın mı? Ne yığını?
- DOPPLER - Şurada. Uzakta. Duvara yakın. Kestane ağacının altında! Yeni kazılmış benziyor efendim. Ne dersiniz?
- ANDREW - (Bağırarak) Ben nerden bileyim. Bahçevanın yaptığı birşeydir herhalde. Yeni bir çiçek tarhi kazıyorum demişti galiba.
- DOPPLER - Kestane ağacının altında mı efendim?
- ANDREW - (Bağırarak) Bilmiyorum dedim ya. Bahçevana kendiniz neden sormuyorsunuz? Herhalde dışarıda yamalı pantolonuyla patronunu yermek için bir fırsat arıyordur.
- DOPPLER - Tuhaf değil mi? Bahçevanlar her zaman mükemmel tanıklardır. Güvenli, metodlu ve sakin.
- ANDREW - Müfettiş Bey! Bu komedi yeter artık. İsterseniz gidin. Allahın belâsı yığını kazan!
- DOPPLER - Oh merak etmeyin efendim. Onu da yapacağız.
- ANDREW - (Kandırıcı) Sahiden Tindle'ı bahçeye gömeceğimi düşünüyor musunuz? Yaş toprağı herkes görsün diye öyle bırakacağımı...
- DOPPLER - Gelmemi beklemiyorsanız evet. Birkaç hafta içinde de, birkaç ot veya çiçek soğanı dikerdiniz, oranın kazılmış olduğunu bile anlamak zor olurdu. Biz polisler, canilerin arka bahçelerine ne kadar düşkün olduklarına çok iyi biliriz.
- ANDREW - (2.12) Evet doğru. En çok arka bahçeleri severler.
- DOPPLER - Yatak odası hariç efendim. Orası halâ favori sayılıyor. (Doppler dolabı karıştırmaya başlar.) Tsh! Tsh. Bu eşyalar böyle bırakılır

mı hiç? Hepsi dolabın dibine tikiştirilmiş. Neden böyle, yaptığınızı merak ettim. Allah allah çok ilginç. Ne bu böyle? Yok yok ters tutmuşum M.T.

ANDREW - Bakayım.

DOPPLER - (Okuyarak) Owent Smith 16.8.68 Mr.Milo Tindle için. Bir şey açıklarmısınız efendim? Mr.Tindle sizin deyiminizle sıvışıp giderken çıplak mı gitti?

ANDREW - İnanın ki bu eşyaların buraya nasıl geldiğinden en ufak bir bilgim yok.

DOPPLER - Palyaço kılığına girmek için Mr.Tindle'in soyunduğunu söylemediniz mi?

ANDREW - Evet öyle.

DOPPLER - Bu da küçümseme metodunun bir bölümü herhalde.

ANDREW - Ama gitmeden önce gene kendi kıyafetini giydi. Yani, sokaklarda palyaço kılığında dolaşamazdı tabii değil mi?

DOPPLER - Elbette. Bu sebeple eşyaların şimdi burada bulunması daha da büyük bir önem kazanıyor.

ANDREW - Bu çok güç bir durum.

DOPPLER - Hayır. Aksine çok basit. Dediğiniz gibi buna bir oyun olarak başladınız. Milo'ya şeytani bir oyun oynamak için. Fakat iş bozuldu. Üçüncü kurşununuz dediğiniz gibi boş değildi, gerçek bir kurşundu ve Milo Tindle'ı ölü olarak yere serdi. Bu arada da Tindle'in kanı trarbzana ve etrafa sıçradı. Yaptığının farkına varınca panik geçirdiniz ve onu bahçeye gömdünüz. Ama kanı trarbzandan silmemek ve elbiselerini yıkamamakla büyük aptallık ettiniz.

ANDREW - Size yemin ederim ki Tindle bu evden canlı çıktı.

DOPPLER - Buna inanmıyorum.

ANDREW - Onu ben öldürmedim. (2.13)

DOPPLER - Kabul ediyorum. Dediğim gibi sanırım kazara oldu bu. Ama adam öldü.

ANDREW - (Bağırarak) Onu ben öldürmedim. Buradan canlı çıktı.

DOPPLER - Kaprisimi affedin! Bunu yargıca söylersiniz.

ANDREW - Bakın. Bunu çözümlenmenin tek yolu var. Tindle'i bahçede gömülü sanıyorsanız gidin bakın.

DOPPLER - Cesedi bulmaya ihtiyaç yok. Milo yeni kazılmış o toprak yığını altından çıkmazsa, bu demektir ki panik içinde önce onu oraya koymaya niyetlendiniz sonra fikir değiştirerek başka bir yere gömdünüz.

ANDREW - Nereye?

DOPPLER - Ne farkeder? Hepsi bir. Nasılsa birgün ortaya çıkar. Ya çapkın bir satıcı, ya da meraklı bir izci buluverir, cesedi. Bulunmasa da zarar yok. Nasılsa sizi mahkûm etmek için aleyhinizde yeterli delil var. Haydi buyrun gitme zamanı geldi.

ANDREW - (Bağırarak) Hayır!

DOPPLER - Korkarım ısrar etmek zorundayım. Polis arabası bekliyor.

ANDREW - (Daha yüksek sesle) Bütün polis kuvvetlerini buraya toplasanız da gitmiyorum.

DOPPLER - Lütfen zorluk çıkarmayın.

ANDREW - (Çılgın.) Avukatımı görmeliyim. Hakkım bu benim.

DOPPLER - Karakoldan telefon ederiz, efendim. Yasalara uygunsuz bir şey yapmak istemeyiz elbette. Hadi bakalım. Uzulmeyin. En fazla 7 yıl verirler.

- ANDREW - (Korkulu) Yedi yıl mı?!
- DOPPLER - Sonu kötüye varan aptalca oyunlar oynamaya pişman olmak için yedi yıl. Hiç de fena değil,...
- ANDREW - Kötüye varmadı. Tam düşündüğüm gibi oldu. Ama siz beni nasılsa tuzığa düşürdünüz.
- DOPPLER - Evet efendim. Biz gerçek hayattaki hafiyeler sizin gibi yazarların romanlarındaki tipler kadar aptal değiliz. Pipomuz, silindir şapkamız, Rols Roys arabamız veya şık bastonumuz yoktur ama gene de iyi bir etki bırakırız.
- ANDREW - Kimsiniz siz? Sen kimsin allahaşkına?
- MILO - Müfettiş Doppler Mr.Wyke... Mahalle karakolundan Müfettiş Doppler..."Herhangi bir akımın kaynağına yaklaştıkça, frekansı daha büyür" prensibini uygulayan 1803-1853 yıllarında yaşamış C.Doppler'in adı gibi yazılır. Aynı zamanda Almanca'da çift manasına gelen Dopple ile de ilişkisi var adının. Yani Dopple ganger Çifte görüntü anlamına geliyor. Aslında kelime oyunundan hoşlananlar için Müfettiş Plodderin harflerinin yer değiştirmesi Yani Müfettiş Plodder, Müfettiş Doppler oluyor. Anlatabildim mi?
- ANDREW - (Haykırır) Milo!!
- MILO - (Kendi sesiyle) Ta kendisi.
- ANDREW - Bok herif.
- MILO - Tamam.
- ANDREW - Seni dışı altın, içi kömür, göz boyayıcı, sefil, namussuzlar şampiyonu Milo, seni.
- MILO - Teşekkürler.
- ANDREW - Seni sürüngen, kertenkele, seni hilekâr çakal seni.
- MILO - Ahşık olma.

- ANDREW - Seni ahlâksız şeytanın piçi seni. Milo!! Seni iki yüzlü canavar
- MILO - Sağ olun.
- ANDREW - Bir içki, aziz dostum.
- MILO - Önce bir yıkanayım. Üstüm başım makyaj ve zanktan leş içinde.
- ANDREW - Banyo koridorun sonunda! Şerefede!
- (Milo tuvalete gider. Sol arkaya)
- MILO - Sağlığınıza.
- ANDREW - Evet. Seni tebrik etmeliyim Milo. Birinci sınıftın doğrusu.  
Bir an için kandırdın beni.
- MILO - Bir an mı? (Deneyerek)
- ANDREW - Uzun bir an için diyelim. Sonuna doğru kuşkulandım. Gittikçe abartmaya başladın.
- MILO - Centilmence davranıp, sana bir şans tanıdım.
- ANDREW - Ya benim oyunuma ne dersin. Sahte delillerle tuzağa düşmüş saf bir adamın ıstırabı...
- MILO - Biraz basit buldum. (Milo döner.)
- ANDREW - İnandırıcı olmak için yalın olmak gerekli. Dediğim gibi biraz kuşkulandım.
- MILO - Sahi mi? Akıllı davrandın. Hiç belli etmedin.
- ANDREW - Sen de iyi becerdin. Bayıldım Müfettiş Doppler'ine. Bilmek bilmeyen, nazik ama, soğuk kasabalı tavrı, boncuk boncuk gözleriyle nefis bir tipti.
- MILO - Basit bir maskaralığı bu şekilde gördüğünüze memnun oldum efendim
- ANDREW - Ben dün Saksburg'dayken geldin buraya herhalde.
- MILO - Evet, saatlerce dışarı çıkmanı bekledim.

- ANDREW - Sonra da elbiselerini dolaba tikiştirdin. Trabzanın üstüne de biraz kan bulaştırdın.
- MILO - Tıpatıp öyle. Benim kanım olmadığını duyunca ferahlayacağına eminim. Bir domuz ciğerinin kanıydı.
- ANDREW - Tuh. Sonra onu temizlemek lütfunu gösterirsiniz belki. Tahta kurtlarını beslemek niyetinde değilim.
- MILO - Tahta kurtlarının burada işi ne?
- ANDREW - Ne?
- MILO - Şimdi içki isterim.
- ANDREW - Elbette. (Andrew içki masasına gider. Milo'ya konyak koyar.) İçkiyi hakettin.
- MILO - (Merdiven dibindeki iskemleye oturur.) Asıl ben henüz şahane oyunun için seni kutlamadım. Büyük bir zarafetle oynadın rolünü.
- ANDREW - Öyle mi buldun? Güzel güzel. İtiraf etmeliyim ki ben de memnunum. Yeryüzünde son anının geldiğine gerçekten inanmış mıydın?
- MILO - Evet.
- ANDREW - Kızmadın ya..
- MILO - Bu durumda kızgınlık anlamsız kalıyor.
- ANDREW - Daha önce de anlatmaya çalıştım ya. Seni tanımak istedim. Tahmin ettiğim gibi benim tepemde bir adam olup olmadığını anlamak istedim.
- MILO - Oynulardan hoşlanan bir tip yani?
- ANDREW - Evet tıpatıp.
- MILO - Öyle miymişim?
- ANDREW - Muhakkak. Artık kuşkum yok.

- MILO - Pekî, oyun oynamaktan hoşlanan insan aslında nasıl bir insandır?
- ANDREW - Tam komple bir insan. Mantık ve fantazi, şehvet ve hayal dolu bir insan. Hem neşelidir hem pişmanlık duygusu yoktur. Silahları, bir çocuğun safiyeti, bir askerin kurnazlığıdır. Bunlarla yaşamın korkularına karşı durur. Benim kanımca ailevi baskılara aldırmadan günlerini istediği gibi yaşayan adamdır. Anlıyorsunuz ya. Aslında ben yalnız bir adamım. Bulutların belli bir biçimde kümelenivermeleri doğanın gizi, çapraşık bir oyun çoğu zaman benim için insanlardan daha büyük anlam taşır. Hatta aşık olduklarımın içinde bile henüz yüzdeyiz zekâsı ile övünülebilecek bir kadına rastlamadım. Çevrem beni anlamayıp soğuk, acayip bulmasından çekindiğim için uzun süre bunları kendime sakladım. Ama başkalarının düşüncesi artık endişelendirmiyor beni. Açığa vurdum kendimi. Bütün yaşamımı kocaman mutlu bir keşif sanatı haline getirdim.
- MILO - Benim de böyle mi olduğumu sanıyorsun?
- ANDREW - Evet.
- MILO - Yanılıyorsun!
- ANDREW - Yanılmıyorum. Benden hiç almak için seçtiğin yola bak. Müfettiş Doppler.
- MILO - Yalnızca intikam hırsıyla yaptım. Bütün İtalyan'lar böyledir.
- ANDREW - Saçma. Birçok kaba, mafiyavari yollarla da ödünü alabilirdin. Bahçevanın ellerini kesip temizleyici kadını çakıl taşları üzerine kaziğe çakardın. Ya da çare olarak lüks otomobilimin üstüne ahlâksız sözler yazardın. Ama hayır bunları bir yana bırakıp bu oyunu seçtin.
- MILO - Borcumu aynen ödemekten hoşlanırım.
- ANDREW - Nasıl onurun kurtuldu mu? Bu seti kazandın.

- MILO - (Sert.) Katiyyen. Senin oyunun benimkinden üstündü. Ben yalnızca hapis korkusuyla seni birkaç dakika terkettim o kadar. (Aşağıdan)  
Oysa sen az kalsın beni korkudan öldürecektin.
- ANDREW - Aziz dostum...
- MILO - (Ağır, yavaş düşünerek) Bu da insanı taaa derinden etkiliyor. Bir kere ölüme boyun eğince, yani ceketinin kolundaki düğmeyi merdivenin dördüncü basamağını artık ilelebet göremeyeceğin gerçeğiyle karşı karşıya gelince, kendi ölümünün sesini, duyunca hiçbir şey bir daha eskisi gibi olamıyor. Sanki delilik yanımdan gelip geçti gibi. İlk defa kendimi dışardan bir gözle görüp sorumluluktan arınmış buldum.
- ANDREW - (Sinirli) Şok geçirdin aziz dostum. Geçer. Hadi bakalım, bir içki daha iç. Buz gibisin Milo dostum, böyle üşüdüğünü farketmemiştim.
- MILO - Şimdi tek görevim berabere kalmak. Başka çare yok. Senin deyiminle Milo yavrum, ikinci sette üç sayı öndeyim, sen ilk seti kaybettin çocuğum. Öyle değil mi?
- ANDREW - Çok alçak gönüllüsün, Milo, her ikimiz de birer set kazandık.
- MILO - Yok, yok. Kabul edemem. Oyunu sonuna kadar doğru oynamak ve seninle berabere kalmak için, ben birini öldürdüm.
- ANDREW - Birini mi öldürdün?
- MILO - Birini öldürdüm. Cinayet işledim.
- ANDREW - Doğru söylemiyorsun.
- MILO - Doğru söylüyorum.
- ANDREW - Ne oluyor? Bu da yeni bir cinayet oyunu mu?
- MILO - Evet. Ama arada fark var. Hem oyun hem de cinayet gerçek. Şakacıktan başka bir cinayet oyununu daha oynamanın anlamı yok değil mi?



- ANDREW - Hayır. Hiç yok. Bu heyecanlı halinde seni yenmek istemem.
- MILO - (Bağırarak) Bekleyemem... Oynamalıyız...
- ANDREW - (Yatıştırarak) Pekâlâ. Pekâlâ oyunu oynayalım. Kimi öldürdün?
- MILO - Metresini, Tea'yi.
- ANDREW - Tea'yı mı öldürdün?
- MILO - (Kıkırdayarak) Kobalt mavisi gözlerinde Finlandiya'nın serin suları pırıldayan Tea'yi işte. O gözleri ilelebet kapandı.
- ANDREW - Sen...
- MILO - Boğdum onu. Burada, bu halının üstünde boğdum. Ama önce seviştik.
- ANDREW - İğfal ettin ve boğ....
- MILO - Hayır iğfal değil. Kendi istedi.
- ANDREW - Yalan söylüyorsun. Böyle adice bir oyunla beni yenemezsin. (Büyüklikle.) Hadi Milo, sen artık A takımına geçtin. Benden daha güçlü bir oyuncu olduğunu kabul ediyorum.
- MILO - Şimdi Andrew, bir dakika sonra, miden dayanırsa, enfes bir oyun göreceksin.
- ANDREW - Gerçekten Milo. Bıraksan daha iyi olacak eğer...
- MILO - Müfettiş Doppler sahnem için kan ve elbiseleri hazırlamak üzere dün buraya geldiğimde arkamdan Tea geldi. Onu boğdum. Dopplerin aklını çelen bahçedeki şu taze toprak yığını var ya! Oraya gömmüştüm onu.
- ANDREW - Gömmüş müydün? Şimdi orada değil mi yani?
- MILO - Hayır başka yere taşıdım.
- ANDREW - Taşıdın mı? Nereye?
- MILO - Orada bırakmak çok kolay kaçmak olurdu. Polis gelinceye kadar zamana karşı oynamak zorunda kalacağım oyuna değmezdi.

- ANDREW - Polis mi?
- MILO - Evet. Bir saat önce polise telefon ettim. Saat 10'da buraya çağırđım. Yani 10 dakika sonra burada olacaklar.
- ANDREW - (Sarfistik) Elbette. Belki gelirler. Başlarında Sayın Müfettiş Doppler...
- MILO - Merak etme, bu gelen sahici polis memuru olacak. Adı polis müfettişi Tarrant. Ona seni anlattım, Andrew. Akli fikri oyun oynamakta olan, cinayet işlemeyi sanat addeden bir manyak olduğunu anlattım. Sık sık söz ettiği konu yaşantısının en büyük amacı gerçek bir cinayet işlemek sonra da cesedi bütün şüpheleri ortadan kaldıracak biçimde saklamaktır dedim. Basit düşünceli polis, bilerek bıraktığın ipuçlarını farketmeyince evinde oturup nasıl keyifleneceğini anlattım.
- ANDREW - Akli fikri oyun oynamakta olan, cinayet işlemeyi sanat addeden biri. Dahiyane buluş bu, Milo. Ama yutulmaz. Efendim, yerine koyacak bir cinayet işlemedikçe rahat etmeyerek "yok canım"! Bunu herhangi bir evrak memuruna bile söylösen, sana hemen deli gömleği giydirir.
- MILO - Pek öyle değil. Bana inanmazlarsa kütüphane ve ev eşyalarına şöyle bir göz atmak bu sabit düşüncenin doğruluğunu anlamaya yeterli dedim.
- ANDREW - Devam et.
- MILO - İki gün önce metresinin büyük bir sıkıntı içinde bana geldiğini, ve başka erkeklerle gezdiğinden kuşkulandığın için onu ölümle tehdit ettiğini bana anlattığını söyledim.
- ANDREW - Polis de buna inandı mı?
- MILO - Biraz tereddütten sonra evet.
- ANDREW - Galiba polis fazla tv seyrediyor.

- MILO - Resmi dairelerde çalışanların hayal gücünü yabana atmanalısın. Bir şey yaptığına dair elimde delil olmadığını ama senden hayatının en büyük arzusuna erişmek üzere olduğunu bildiren heyecanlı bir telefon alınca, bunu polise aksettirmeyi yerinde bulduğumu söyledim ona.
- ANDREW - Aziz çocuğum, görüyorum ki oyun oynama hevesi ve benimle ödeşmek hırsının esiri olmuşsun. Doğrusunu istersen kısa zamanda büyük adam olmaya çalışıyorsun azizim. (Andrew telefona gider. Çevirir) Alo Joyel, ben Andrew. Ted ile görüşebilir miyim? Ne?.... Ne zaman?.... Nerde?..... Evet. (Telefonu kapatır.)
- MILO - Söyledim ya. Dün öldürdüm onu. Şimdi canını nasıl kurtaracaksın bakalım. Bütün şüpheler senin üstünde toplanıyor... Kanun kapını çalıncaya kadar 8 dakikan var. Haydi bakalım. Polisin minik beyniyle senin muhteşem beynin karşı karşıya. Bu odada iki suç delili sakladım. Polisin zekasına güvensizliğini belirtmek için cinayet aletini de burada bir yere koydum. Bilmem anlatabiliyor muyum?
- ANDREW - (Hayranlıkla) Vay namussuz! Bu üç şeyi bulabilecek misin?
- MILO - Fikir beyan etmeyelim, lütfen! Senin bulamadıklarını, inanki polis kolayca bulacaktır. Eğlenceyi artırmak için bunları biraz kamufle etmeye çalıştım ama gene de hepsi apaçık ortada. Birinci eşya kristal bir bilezik.
- ANDREW - Olamaz.
- MILO - Evet metresinin bileğinden koparıp aldım. Üzerinde "Andrew'den Tea'ye. Tanrıçaya beni bağışlaması için bir armağan" yazılıydı.
- ANDREW - Anladık, anladık, üstünde ne yazılı olduğunu biliyorum.
- MILO - Yardım edeyim mi?
- ANDREW - Evet, Allah kahretsin!

MILO

- Tsk, tsk.

Tek gözlü bir adam bile

Önünde duranı görür

Ama saklı olanı görmek için

Keskin bir göz gerekir.

ANDREW

- (Kızgın) Ama apaçık ortada demiştin.

MILO

- Artık o kadar şaşırtmaca olacak değil mi?

ANDREW

- Ben sana gösteririm. Hiç üzülme. Söz veriyorum. Seni çiğ çiğ yiyeceğim. Bunu yaptığına yapacağına öyle pişman...

MILO

- Altı dakika kaldı.

ANDREW

- (Yavaşça kendine) Düşünmeliyim... düşünmeliyim... apaçık ortada ama saklı... bir görüntü hilesi olmalı... bu...

MILO

- Bağışlanmak için armağan ha... acaba bağışlanmak mı istiyordun? Ne yapmıştın?

ANDREW

- Seni ilgilendirmez.

MILO

- Herhalde bu tip bir insan olduğun için, soğuk, azap verici Andrew Wyke olduğun için. Zavallı Tea, verdiği tüm mücevherlere böyle kabalıklarına affettirecek süslü sözler mi yazdırırdın?

ANDREW

- Ne adi bir konuşma.

MILO

- Neyse gene ona bir kaç şey hediye etmişsin. Oysa Marguerite'e yalnızca kullanmak için mücevher vermiştin.

ANDREW

- Yapmak istediğini anlıyorum. Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun.

Ama başaramayacaksın. Bilmeceni çözeceğim. Aklımı başıma

toplamalıyım. Saklı olanı görmek için keskin gözlük... yani gözle

görülmeyen mikroskopik.... yalnız bir parçasını görebiliyorsun.

Tamam!

- MILO - O kadar telâşlanmana lüzum yok Andrew, bilezik normal boyda ve görülür şekilde. Gene de dedektiflik açısından hiç fena değil. Acaba şu sevgili dostun Merrydick, araştırmasını nasıl yapardı?
- ANDREW - Merrydick değil, Merrydew. Lord John Merrydew.
- MILO - Herhalde koca göbeğini taşıyarak yazı masasının üzerine kendini atıp kıymıkları incelemeye başladılar. Belki de o şişko Noel Baba suratını bacadan aşağı sarkıttı. Sayın Lord piposunun üzerine tükürüklerini saçarak zevksiz şakalarından birini daha yaptı "bir beyefendi için ne feci bir yer" diye.....
- ANDREW - Bunları dinlemeye mecbur değilim. Düşünmeliyim. Kristalin nitelikleri neler? Sert, parlak ve şeffaf...
- MILO - Yaklaşıyorsun Andrew.
- ANDREW - Bakarsın ama görmezsin. Şeffaf bir şeyi saklamak için en iyi yer gene başka bir şeffaf şeyin içi. Bakarsın ama görmezsin. (Andrew çin vazosuna gider) Birden herşey billur gibi berraklaştı. Bunu kırmam gerekiyor değil mi? Ama Tea bileziği buraya eskiden koymuş olabilir.
- MILO - Doğru. Ama aslında polis üstündeki yazıyı okusun diye koydum oraya. Böylece Tea ile olan ilişkisinde her zaman mutlu olmadığın sonucunu çıkarırlar.
- ANDREW - Çok mahirane. Sonra öbürü nedir?
- MILO - İşte ikincisi felâket. Biraz ipucu vereyim.  
İki kardeşiz  
İşin doğrusu  
Yükümüz ağır  
Altında korkunç eziliyoruz  
Bütün gün dolu içimiz  
Ama dinlenirken bomboşuz.

- ANDREW - Buldum... söyleme, bütün gün dolu... dinlenirken bomboş... bu bir Bir çift ayakkabı...
- MILO - Güzel demek şimdi 36 numaralı yüksek ökçeli bir ayakkabı arıyoruz. Ama bir tekinin Tea'nın cesedinde kaldığını söylemeye lüzum yok.
- ANDREW - Aman allahım. Zavallı Tea.
- MILO - Zavallı Tea ha? Eh, fena değil; kadının ölümünü öğrendiğinden beri gösterdiğin ilk üzüntü belirtisi...
- ANDREW - Yalan.
- MILO - Uzaklaştın, uzaklaştın. Bu odada.
- ANDREW - Tea'ye üzülmediğimi mi sanıyorsun? Ama önce kendimi kurtarmalıyım.
- MILO - Bayılıyorsun değil mi? Heyecan ve zekânın en yüce noktasına, doruğa eriştin mi? Hayatın pahasına oynadığın bu oyun sana şehvi bir zevk veriyor değil mi? Acıyorum sana...
- ANDREW - İğrenç çeneni kapa. Karşında duyduğu dehşeti gizlemek için insanüstü çaba gösteren sadist ve cehennemi bir bilmeceyi çözmeye çalışan biri var. (Duvar çıkıntısının dibinde ayakkabıyı bulur) Oh, bu ne?
- MILO - Güzel. Burayı pislettiğim için başışla. Bahçede Tea için kazdığım mezarın toprakları....
- ANDREW - Şimdi son bilmece kaldı değil mi? Cinayet alâti. Öyle demedin mi? Onu şurada boğdun. Neyle? Bakalım.... İp, kemer... eşarp...
- MILO - Boynuna öyle derin girmişti ki Andrew, çekiştire çekiştire kanatarak çıkarmam gerekti.
- ANDREW - Seni pis mendebur sadist İtalyan seni...
- MILO - Herhalde yanlış duyuyorum. Bu safhada beni sınırlandırmek

akılsızlık olur. Nasılsa benden yardım isteyeceksin.

Floransalılar gibi seni aldatmak, iki yüzlülükle kandırmak istemem. Birçokları gibi Don Kişot'un da dediği gibi "NOES ORO TODO KIERELUSE".

ANDREW - İspanyolca mı bu?

MILO - Bravo. Hiç değilse İspanyolca olduğunu anladın. İşte buna İngiltere'de genel kültür diyorlar.

ANDREW - Hey allahım, Milo sen allahın belâsı çekilmez bir herifsin.

MILO - Öyle yetiştirildim. Şimdi latinceni sınavalım bakalım. Her centilmen latince bilir. Atasözlerine meraklı mısın?

ANDREW - (Müstehzi) Elbette... Hatta atasözleri kitabını başucumdan ayırmam.

MILO - O halde Plautus'un sözünü hatırlarsın.

"Non tencas nurum totum quod splendet et surum"

ANDREW - Daha o sayfaya gelmedim.

MILO - Yazık... Başka bir deyimle "Toute ce qui brille n'est pas d'or". Fransızca. Parlak bir söz.

ANDREW - Daha yavaş söyler misin?

MILO - Her parıldayan şey altın değildir.

ANDREW - (Kendi kendine) Her parlayan şey... parlayan... altın değil... altın değil.... (Milo ıslık çalar) Altın güfte, altın bağ... altın bağ... zilin ipi. (Milo anything goes ıslıkla çalar.) Herşey olabilir. Eskiden bir çorap parçası... çamaşır makinasının içine sakladın.

(Andrew koridordan mutfağa girer)

MILO - Uzaklaşıyorsun. Unuttun mu, bu odada dedim.

ANDREW - Çorap nerede? Bacakta, bacakta.

- MILO - Eski günlerde (şarkı söyler) çorabının ucunu gösterene dehşetle bakılırdı. Galiba bir ses duyuyorum. (Milo hole çıkar. Sahneye döner) Evet Andrew, polis. Bahçe kapısından içeri girdiler.
- ANDREW - Getirme onları buraya.
- MILO - Bir kadın çorabı, unutma... (Milo hole çıkar.)  
(Dışarıdan) İyi akşamlar, komiser Terrant?
- TARRANT - Evet efendim. Arkadaşım polis memuru Higgs.
- MILO - İyi akşamlar memur bey.
- HIGGS - İyi akşamlar efendim. (Saat onu çalar)
- ANDREW - Saat, elbette saat... (Saate koşar. Çorabı bulur.)
- MILO - Tam vaktinde gelmenize teşekkür ederim. Sizi kapıda beklettiğim için özür dilerim. Biraz zor açılıyor da.
- TARRANT - Zarar yok efendim. Biz beklemeye alışkınız.
- MILO - Paltolarınızı çıkarmaz mısınız? İçerisi epey sıcak.
- TARRANT - Çıkarmayalım. Herhalde çok kalmayız.  
(Andrew çorabı ateşe atar.)
- MILO - Miğferinizi alayım memur bey.
- HIGGS - Teşekkürler efendim. Sadece paltomu çıkarayım yeter.  
(Sahne dışında kapı kapanır.)
- MILO - Buyrun, beyler. Size Andrew Wyke'ı tanıstırayım. Andrew Komiser Tarrant ve polis memuru Higgs.
- ANDREW - Buyrun beyler, buyrun...
- MILO - Yoksa dedektif Plodder ve polis memuru Safdili mi tercih ederdin?  
Teşekkürler, komiser size boş yere zahmet verdik.
- TARRANT - (Sesi) Zarar yok efendim. Korkulu rüya görmektense güvenlik önlemi alarak uyanık yatmak hayırlıdır.



MILO

- (Kendi sesiyle) İyi geceler, Komiser. İyi geceler memur bey iyi geceler. Güle güle...

(Kendi sesiyle) Eee, hadi Tea'nın ne olduğunu sormayacak mısın? Dün ben Doppler sahnesini hazırlamaya gelmiştim. O sırada Tea seni aradı. Kendisine bana oynadığın tabanca oyunu anlattım. Hiç şaşmadı. Senin oyun merakını insanları küçük düşürmekten ne büyük zevk aldığını çok iyi biliyor. Seninle ödeşmek için bir oyun düzenlediğimi söyledim. Ondan yardım istedim. Bir çorap, bir bilezik ve bir de ayakkabısını rica ettim. Memnuniyetle kabul etti. Beraber oturduğu arkadaşı Joyce'a da anlattık, oyunu. Şimdi telefon edersen Tea ile konuşabilirsin ama söyleyecek lafın yok. Aslında senin metresin falan da değilmiş. Bir yıldan beri yatmadığınızı söyledi. Hiç de övündüğün gibi seksi bir tip değilmişsin. Tea senin iktidarsız olduğunu anlattı.

ANDREW

- Nereye gidiyorsun?

MILO

- Marguerite'in kürk mantosunu alacağım.

ANDREW

- Marguerite buraya gelmeyecek mi?

MILO

- Hiçbir zaman...

ANDREW

- Milo.

MILO

- Evet?

ANDREW

- Gitme, Marguerite'e gidip, kendini ziyan etme. O benim gibi senin değerini anlayamaz. Senle ben, biz birbirimiz için yaratılmışız. (Senle ben birbirimize uygunuz) Biz oyun oynamanın ne olduğunu biliyoruz. Bulunmaz birşey bu. Ebedi karanlık içinde, şaka ederek ufacak bir aydınlığa ulaşmak cesaretini gösteren iki kişinin beraberliği o kadar az rastlanır bir şey ki...

MILO

- Yani benim burada oturmama mı istiyorsunuz?

ANDREW

- Evet.

MILO - (Azarlayarak) İki oyun meraklısı diye aynı evde yaşamamız sence uygunsuz bir davranış değil mi?

ANDREW - Ne olur. Oynayacak birine muhtacım.

MILO - Olmaz...

ANDREW - Lütfen.

MILO - Hayır Andrew... Her insan yaşantısını paylaşacak birini arar. Ama senin paylaşılacak bir yaşantın yok ki. Sadece geçmişinin gölgesi ve oyunların var. Şöyle kendine bir bak Andrew. Polisiye hikayelere neden bu denli meraklı olduğunu sor kendine. O zaman belki ölü bir dünyada yaşadığını anlarsın. Asılların, albayların yazı odalarında ölü bulunduğu şu evinin dört duvarı arasına sıkışmış bir dünya. Uşakların şarap çaldığı, yalısık hizmetçilerin kapı aralıklarında korkudan büzüldüğü bir dünya. İnsanlar arasında sınıf farkı gözeten, buz gibi, iki buutlu, birbirleriyle anlaşamayan insanlarla dolu bir dünya; yalnızca amatörlerin kazandığı, yabancıların ise otomatikman gülünç bulunduğu bir dünya. Senin dünyanda şaşırtmak en önemli şey. (Marguerite insanların birbirlerini anlamaya çalıştıkları bir dünyaya götürmek istediğim için beni hoşgör.) Sözün kısası, bence polisiye romanlar ukalâ, demode yaşamaktan nefret eden sufli beyinlerin eğlencesi. Artık gidip şu kürk mantoyu alayım..

(Milo yatak odasına gider. Andrew ezilmiş ve küçük düşmüştür. Oturur. Bir dakika sonra kalkar. Bikkın sahneyi dolaşır. Birden aklına bir düşünce geldiğini belirterek durur.)

ANDREW - Manto!.. kürk manto..... tamam.....

(Belli şekilde neşelenir. Yenilginin karşısında birden zafer kazanabileceğini idrak eden adamın rahatlığı gelir üstüne, büroya kararlı adımlarla yürür.)

Evet, sayın müfettiş. Oturma odamdaydım. Birden bir ses duydum. Silahımı kapıp buraya koştum. Elinde karımın kürk mantosu olduğu halde kaçmaya çalışan bir adamın silüetini gördüm, karanlıkta. Ellerini yukarı kaldırması için seslendim. Sokak kapısına koşup kaçmaya çalıştı. Hafifçe yaralamak istedim. Ama maalesef öldü. (Müfettiş sesi) Kendinizi suçlamayın, efendim. Böyle birşey herkesin başına gelebilir.

(Milo kürk mantoyla girer. Merdivenleri iner.) Seni bırakmayacağın

MILO - Öyle mi? Nasıl yapacaksın bunu Andrew? Vuracak mısın? Şu mâhut soygunculuk oyununa mı güveniyorsun?

ANDREW - Evet aynı oyunu oynuyorum.

MILO - Cesaret edemezsin. Etsen bile, sen de biliyorsun ki yutmazlar.

ANDREW - Beni öldürmeye kalktığın akşam buradan çıktıktan sonra doğru karakola gittim. Herşeyi olduğu gibi anlattım. İçlerinden biri, komiser Tarrant (Evet gerçekten böyle biri var) beni bir odaya aldı. Uzun uzun konuştuk. Bana pek inandığını sanmıyorum. Çünkü ben kasabanın soylularından birinin karısıyla yatan bir yabancıyım. İtalya'da olsam ne yapardım dedim. Öcümü kendim almaya karar verdim. Geldim aldım. Yalnız unutma Andrew. Polis halâ her an kapıyı çalabilir.

ANDREW - Şimdiye kadar neden gelmediler öyleyse.

MILO - Bilmiyorum. Belki de hiç gelmezler. Gelmeseler bile artık soygunculuk masalını kullanamazsın. Bunu yutmazlar. Görüyorsun ya kaybettin.

ANDREW - Söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyorum.

MILO - Doğruyu söylüyorum.

ANDREW - Yalan söylüyorsun.

MILO - İnanmıyorsan Komiser Tarrant'a telefon et.

- ANDREW - Ne diyeyim. "Affedersiniz komiser bey acaba Milo Tindle soygunculuk oyunu numarasıyla kendisini vurduğumu gelip size anlattı mı?" Yok dostum, o kadar yarımakıllı değilim.
- MILO - Keyfin bilir.
- ANDREW - Seni vuracağım, Milo. Buraya gelip karımı benden çalmak için izin istiyorsun, erkekliğime dil uzatıyorsun, ölü dünyalar, sefil beyinler hakkında nutuklar çekiyorsun ve Merrydew ile alay ediyorsun. Bu kez tabancada gerçek kurşunlar var, Milo. Seni öldüreceğim.
- MILO - Ben evime gidiyorum.  
(Milo çıkmak üzereyken, Andrew ateş eder)
- ANDREW - İyi yalan söyleyemiyorsun, Milo. Üstelik şu akıbetine bakılırsa hayal gücü pek kıt bir oyun meraklısıymışsın. Duydun mu, Milo? Bak beni iyi dinle. Aynı oyunu sakın üst üste üç kez oynama.  
(Yaklaşan ve sonra duran bir otomobilin sesi. Pencereden polis arabasının mavi ışığı sızar ve sireni duyulur. Kapı çalınır. Sonra yumruklanmaya başlar.)
- MILO - (Ölürken) Oynadım, kazandım, ödedik.  
(Kapı daha kuvvetle vurulur. Andrew sendeleyerek büroya giderken kazara düğmeye basar. Gemici yüksek sesle gülmeye başlar. Kapı ısrarla çalınır. Andrew, bitkin sütuna dayanır).